శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమ జయంతి ప్రచురణములు

ఆంధ్ర పాఠకులకు అమూల్య తరుణము

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

ప్రతిభోజ్జ్వలులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటాలుగా ప్రకటింపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి సంపుటంలోను దాదాపు 500 పుటలు.

* అయిదవ సంపుటము క్యాలికోగాని అట్టబైండుగాని లేదు.

స్వామిజిసందేశం మాతృదేశభక్తిభరితం, ప్రాణప్రదం, ఆత్మోత్తేజకరం, విశ్వజనీనం. అది సమగ్రంగా ఆంధ్రమహాజనులకు అందడం ఇదే మొదటిసారి. స్వామిజీది దివ్యదృష్టి. ఆయన అమోఘ పరిష్కారవిధానం సూచింపని ముఖ్యసమస్య అంటూ లేదు. ఆయన గ్రంథావళిని చదివినవారికి ఉత్సాహమును ఉదాత్తతయున్నూ కలుగక తప్పదు.

తొమ్మిది సంపుటాలు విక్రయానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఖరీదు: అట్టబైండు సెట్టు రు. 45-00 లు. క్యాలికోబైండు సెట్టు రు. 58-50 లు.

ఒక్కొక్క సంపుటం:

అట్టబైండు రూ. 5-00 క్యాలికో రూ. **6-50**

(పోస్టేజి ప్రత్యేకము)

ఇట్లు వ్రాయుడు:

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౦ ౧౯౭౩ - డిసెంబరు : ప్రమాదీచ - మార్గశిరము సంచిక ౬

విషయసూచిక

ఫోను : 71231 పోస్టు బాక్సు : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంత కేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయికంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే ఆంగ్ల మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో 6 రూపాయలు ; సింహళములో 8 రూపాయలు.
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయికంగా 19[illegible]1-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ॥ 6 లు, సింహళములో రూ॥ 7-50 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపయోగమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును వెదజల్లే తెలుగు మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ॥ 5 లు, సింహళములో రూ॥ 7-50 లు

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' సుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలుపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలను $6\frac{1}{4}$% తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైజ్మెంట్లకు చక్కని ప్రావకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలను ప్రకాశకులను మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయిక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కృష్ణల నద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

కృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు: ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హాక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు: తేది 27-7-'58)

'అద్యతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.'
(సన్డే స్టాన్డర్డు: తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి: 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు **వెల: రూ. 7-50**

ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు: శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకలవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు **వెల: 2-50**

ఇట్లు వ్రాయుడు: **మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4**

శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర

శ్రీరామకృష్ణభగవానుని సతీమణియు, ఆదర్శమాతయు, యోగినియునగు మహనీయురాలి దివ్యచరిత్ర

రచయిత:

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ప్రతి స్త్రీయును పురుషుడును...చదువవలసిన గ్రంథమిది...అమృతకలశము ... అనన్యసామాన్య నీతిమంజరి...తియ్యని తెలుగు...పాలవంటి శైలి...

—ఆంధ్రప్రభ

...నారీలోకమునకే కాక, ఆధునిక వాఙ్మయమునకు ఈ గ్రంథము అమూల్యమైన కానుక; పాఠశాలలలో, కళాశాలలలో పాఠ్యగ్రంథముగా నుండదగిన ఉత్తమ గ్రంథము.

-ఆనందవాణి

246 పుటలు   (అయిదవ కూర్పు)   వెల: రూ. 2-75

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

శ్రీ వివేకానంద జీవితచరిత్ర

(శ్రీ చిరంతనానందస్వామి ప్రణీతము)

ఇందు శ్రీ స్వాములవారి జీవితమున నింతకుపూర్వము గ్రంథస్థములుగాని ముఖ్య సంఘటన లెన్నియో శ్రీవారి సోదరశిష్యులవలన విని వ్రాయబడినవి. ఇది శ్రీ స్వాములవారి సంపూర్ణ చరిత్ర!

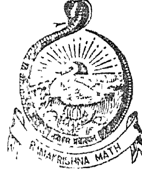
...శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి యసమాన వాగ్వైభవమును మంచి నుడికారపు టొడుపుతో శ్రీ చిరంతనానందులు తెలుఁగునఁ బ్రదర్శించిరి. వివేకానందుల వాఙ్మయ మూర్తికి తెలుఁగుసేఁత యలంకృతి...

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

నిర్దుష్టమైన భాష, అందమైన అచ్చు, ఆకర్షకమైన రూపము.

432 పుటలు   (పదవ కూర్పు)   వెల: రూ. 4-00

ఇట్లు వ్రాయుడు: మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4.

'అఖిలవిధ శరణోందుము, యా క్షణంబ యతనికృప నీదు ననుభూతి కందు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౦ } ౧౯౭౩ – డిసంబరు : : ప్రమాదీచ – మార్గశిరము { సంచిక ౬

శ్రీ జగన్నాథాష్టకమ్

మూలము :

శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

వా.

అన్నమాచార్య

మహాంభోధే స్తీరే కనకరుచిరే నీలశిఖరే
వస౯ ప్రాసాదాన్త స్సహజబలభద్రేణ బలినా
సుభద్రామధ్యస్థ స్సకలసుర సేవావసరదో
జగన్నాథస్వామీ నయనపథగామీ భవతు మే. 4

సుభద్రామధ్యస్థః = సుభద్రా దేవితో గూడినవాడును, సకలసుర సేవా+అవసరదః = అందఱు వేల్పులును సేవింప నవకాశమిచ్చుచున్నవాడును, మహా+అమ్భోధేఃతీరే = మహా సముద్రతీరమున, కనకరుచిరే = బంగారుకాంతులీనుచున్న, నీలశిఖరే = నీలాచలశిఖరమందు, బలినా = బలవంతుడగు, సహజబలభద్రేణ = సోదరబలరామునితో బాటు, ప్రాసాద+అన్తః = మందిరాంతర్భాగమున, వస౯ = నిత్యవాసముచేయుచున్నవాడును, జగన్నాథస్వామీ = దేవుడు నగు జగన్నాథుడు, మే = నాకు, నయనపథగామీ = నేత్రగోచరుడు, భవతు = అగుత.

''గంగాజలమును సామాన్యమైన నీ రని భావింపరాదు; బృందావనధూళిని సామాన్యమైన ధూళి యని తలంపరాదు; శ్రీ శ్రీ జగన్నాథ దేవుని మహాప్రసాదమును అన్నముగా నెంచరాదు. ఇవి యన్నియు సాక్షాత్పరబ్రహ్మస్వరూపములు''—శ్రీరామకృష్ణుడు.

శ్రీ శారదాస్తవము

శారదమ్మను, శారదచంద్రముఖిని, సుందరశిరోజసంపన్న, శుభ్రవస్త్ర,
నలమహాదేవిశబ్దవాచ్యను, సతతము, భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 1

రామకృష్ణదయితను, సాధ్వీమతల్లిఁ, గరుణమకరందనిర్భరకంజనయనఁ,
గటకభూషితహస్తయుగ్మయగుమాత, భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 2

లోకవితతి ననుగ్రహించుకొఱకె భువినవతరించినయట్టి దయార్ద్రపూర్ణ,
ధర్మమును నెలకొల్పిన ధన్యురాలి, భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 3

తపమె ధనముగ నిష్ఠగఁ దనరు పుణ్యమూర్తిని, దరహాసాంచితముఖినిఁ, దరుణ
వయసునం దుండియే మునివ్రతగనున్న భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 4

మనదు భారతాంబ కనిన తనయలందు నుత్తమోత్తమయు, సుశీలయును, పరమప
తివ్రతయును, సుహాపపతియునైన భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 5

ఖండఖండాంతరాల నఖండకీర్తిగనిన శ్రీరామకృష్ణసంఘమున కాది
కర్త్రి, భక్తుల నిరుపాధికజనని-యగు, భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 6

సిద్ధవరనరేంద్రాది సంసేవ్యమానమహిత చరణాబ్జయుగ్మను, మంత్రపూజ్య,
నవ్యయానందపూర్ణను, భవ్యమతిని, భువనపావనిఁ, గారుణ్యమూర్తిఁగొల్తు. 7

భక్తకామద-కల్పకవల్లి-సుగుణ-భవభయాపహ-తాపహ-వరకృపాళు-
సచ్చిదానందరూప-ఆచార్యపూజ్య-యైనమాతకు మ్రొక్కెద నహరహంబు. 8

సింహాసనము చారుసితపుండరీకంబు, చెలికత్తె జిలువారు పలుకుఁజిలుక,
శృంగారకుసుమంబు చిన్నిచుక్కలరాజు, పసిఁడికిన్నెరవీణ పలుకుఁదోడు,
నలువనెమ్మోముఁదమ్ములు కేళిగృహములు, తళుకుటద్దంబు సత్కవులమనసు,
వేదాదివిద్యలు విహరణస్థలములు, చక్కని రాయంచ యెక్కిరింత,
యెపుడు నేదేవి, కాదేవి, యిందుకుందచంద్రచందన మందారసారవర్ణ,
శారదాదేవి మామకస్వాంతవీధి నిండు వేడుక విహరించుచుండు గాత.

—కవిసార్వభౌమ శ్రీనాథుడు

చేర్చుక్కగా నిడ్డ చిన్నిజాబిల్లిచే సిందూరతిలకంబు చెమ్మగిల్ల
నవతంసకుసుమంబునం దున్న యెలదేటిరుతి కించిదంచితశ్రుతుల నీన
ఘనమైన రారాపు చనుదోయి రాయిడిఁ దుంబీఫలంబు తుందుడుకుఁ జెందఁ
దరుణాంగుళిచ్ఛాయ దంతపుసరకట్టు లింగిలీకపువింతరంగు లీన
నుపనిషత్తులు బోటులై యోలగింపఁ బుండరీకాసనమునఁ గూర్చుండి మదికి
నించు వేడక వీణ వాయించు చెలువ నలువరాణి మదాత్మలో వెలయుఁ గాత,

—ఆంధ్రకవితా పితామహుడు అల్లసాని పెద్దన

మీగడ తఱకలు

క్లిష్టపరిస్థితి శీలమున కొక శోధన. మంచి పరిస్థితిలో, చిక్కులు లేనప్పుడు ఎవడైనా బాగానే నిర్వహించుకుపోతాడు. దశ వక్రించినప్పుడు, క్లేశాలనుండి బయటపడుదారి కనిపించనప్పుడు, మానవుడు సమర్థుడైనదీ చవట ఐనదీ బయటపడుతుంది.

అయోధధౌమ్యమహర్షికి శిష్యులుముగ్గురు, వారిలో ఒకడు ఆరుణి. ఆరుణి పాంచాలదేశం వాడు. నియమబద్ధత అతనిలో గాఢంగా నెలకొని ఉంది. విద్యాభ్యాసానికి క్రమశిక్షణ చాల అవసరం కదా. ఆరుణి ఆదర్శవిద్యార్థి. ఒకనాడు గురువు అతని కొక పనిని అప్పగించాడు-పొలానికి నీరు పాఱు కాలవలో ఒక చోట కట్ట తెగింది. అందువల్ల పొలానికి నీటి పాఱుదల ఆగింది. అక్కడికి పోయి కట్టను సరిచేయు మని గురువు ఆరుణిని పంపాడు. పోయి చూచి, అక్కడ గట్టును నిలపడం సాధ్యం కా దని ఆరుణి గుర్తించాడు. అందుకు వలసిన మనుష్యులు సామగ్రులు అప్పుడు సమకూర్చుకోవడం సాధ్యం కాదు. గురునియోగమునేమో నెఱవేర్చి తీరాలి. విస్మితుడైన ఆరుణి కొక తలంపు కలిగింది. కట్టలోని సందును మానవదేహంతో పూడుద్దా మని అతడు నిశ్చయించుకొన్నాడు. సందులోనికి చొచ్చుకొని, తన దేహాన్ని అక్కడ పరుండబెట్టాడు. నీరు బయటికి పోవడంఆగి, పొలాలకే ప్రవహించ సాగింది. ఎంతసేపటికి ఆరుణి ఆశ్రమానికి రాకపోవడం గుర్తించి అయోధధౌమ్యుడు ఆశ్చర్యస్తబ్ధుడయ్యాడు. ఇంతకును ఏపనికై తాను ఆరుణి నంపెనో, అది చాలసేపు పట్టు పని కాదు. ఆ పనికై తాను ఆరుణి నంపిన మాటే గురువు మఱచిపొయ్యాడు. ఆయనకు జ్ఞాపకం చేయవలసివచ్చింది. విషణ్ణుడై ధౌమ్యుడు ఇతరశిష్యులను వెంట నిడుకొని, కాలువకట్ట తెగియుండినచోటికి వెళ్లాడు. బిడ్డకై తల్లి అంగలార్చినట్లుగా, ధౌమ్యుడు "పాంచాలా ఆరుణీ, ఎక్కడ ఉన్నావు? ఇటు రా నాయనా" అని ఆక్రందించాడు. ఆ ప్రేమభరితమధురాహ్వానము విని, ఆరుణి చివుక్కున లేచి గురువున్న చోటికి పరుగున వచ్చి "పగులునుండి నీటిని ఆపడానికి వేఱు దారి లేకపోగా నేనే పగులుకు అడ్డంగా పండుకొని నీటిని ఆపి పెట్టాను. మీ పిలుపు విని లేచి వచ్చాను, నీ రిప్పుడు మరల వెలికి ప్రవహిస్తుంది. గురుదేవా, నమోవాకములు, ఇక నిప్పుడు నేను ఏమి చెయ్యాలో ఆనతియ్యండి" అన్నాడు.

"నాయనా, నీ సేవకు ఎంతయూ ప్రీతుణ్ణి అయ్యాను. నీవు లేచి రాగానే అక్కడ నీరు వెలికి ఉబికింది కదా. అందుకు సూచకంగా నీకు 'ఉద్దాలకుడు' అని నామకరణం చేస్తున్నాను. నా మాటను నీవు తలదాల్చినావు. కాబట్టి నీకు ఎడతెంపు లేని మంగళములు కలుగుతాయి, శ్రుతులూ స్మృతులూ నీయందు వెలుగొందుతాయి" అని ధౌమ్యుడు అనుగ్రహించాడు.

ఆరుణి గురుసేవ ఆలాగు శుభోదర్కం అయింది.

ఇందుకు సమాంతరమైన ఒక కథ-హాలండులో పీటరు అను బాలు డుండినాడు. అక్కడ సముద్రానికంటె భూమి పల్లంలో ఉంది. సముద్రజలపూరం వచ్చి పడి భూమిని ప్రజలను ముంచివేయకుండా ఉండేందుకై అడ్డంగా గోడలు కట్టబడి ఉన్నాయి. ఆ గోడలో చిల్లి పడితే ప్రజకు జలప్రళయమే. ఆ గోడలసమీపంలో అంధుడైన వృద్ధు డొకడు నివసిస్తుండినాడు. అతనికి కొన్ని రొట్టె లిచ్చి ర మ్మని

పీటరుతల్లి పీటరును పంపింది. ఆ ధర్మకార్యం నెఱవేర్చి మరలి వస్తున్న పీటరుకు నీరు స్రవిస్తున్న శబ్దం వినబడింది. సమీపించి చూస్తే సముద్రమునకు అడ్డంగా ఉన్న గోడలో అతని అరచేతిపరిమాణము గల రంధ్రం పడి అందుండి నీరు లోపలికి పడుతుండడం కనిపించింది. రంధ్రం అప్పటికి చిన్నదిగానే ఉండినా, అది పెద్దది కావడానికి చాలసేపు పట్టదు. పెద్దదైతే, దేశం పూర్తిగా మునిగిపోతుంది. పరుగున పోయి పురపాలకసంఘంవారికి నివేదించి రంధ్రమును పూడ్చి వేసే పనివాండ్రను పంపునట్లు చేసేందుకు కూడా వ్యవధి లేకుణ్ణింది. కాబట్టి తాను చేయగలిగింది చేయాలి అని అతడు సాహసించాడు. ఆ రంధ్రాన్ని ఇసుకతో మట్టితో పూడ్చినాడు. జలవేగానికి ఇసుకయూ మట్టియు నిలుస్తాయా? కాబట్టి ఆ యిసుకయూ మట్టియూ ఊడిపడిపోకుండా పీటరు తన అరచేతిని ఆ రంధ్రానికి కప్పి అదిమిపెట్టాడు. జలప్రళయాన్ని ఆపడానికి రండోయి అని అతడు కేకవేశాడు. కాని అది ఎవరికీ వినిపించలేదు. అది దుస్సహమైన చలిరాత్రి. కాబట్టి ఎవ్వరూ వెలుపలికి రారైరి. పీటరుకు ఆకలి వేస్తున్నది, బలం క్షీణిస్తున్నది, నిద్ర వస్తున్నది, ఐనా అతడు రాత్రి అంతా మేలుకొని ఉండినాడు, బంకతో అంటింపబడ్డట్టుగా అతని చేయి గోడకు అంటుకుపోయియుండింది. సముద్రజలవేగం అతని చిన్న చేతిని నెట్టి వేస్తున్నది. ఐనా చేతిని తీయక చీకటిలో చలిలో రాత్రి అంతా అట్లే ఉండినాడు. చేతికి తిమ్మిరెక్కి నొప్పి యెత్తుతుండినది. ఐనా దృఢసంకల్పుడగు ఆ బాలుడు వరుణునిపోటును ఎదిరించి నిలుచుండినాడు. ఇంతలో వేగుజా మయింది, ప్రజలు వెలికి రాదొడగినారు, వచ్చి చూచుసరికి బాలుడు స్మృతిలేకుండినాడు, ప్రాణంపోలేదు అతని చేయేమో గోడలోని రంధ్రంమీదే ఉండినది.

ఇట్లు ఆ రాత్రి తనదేశప్రజలను పీటరు సాహసం జలప్రళయంనుండి కాపాడింది.

ఇక మూడో నిదర్శనం. అది 1886 వ సంవత్సరం ఆగస్టు నెల. ప్రాణహారకమైన కంఠవ్రణవ్యాధితో బాధపడుతూ శ్రీరామకృష్ణుడు కాశీపూరులో ఉండినాడు. ఆయన మహాసమాధి చెందడానికి ఐదాఱు దినాలకు ముందు ఆదర్శగృహస్థశిష్యవరేణ్యుడైన నాగమహాశయుడు ఆయన్ను దర్శించడానికి వచ్చాడు. పారమార్థిక గురుభక్తికి ఆత్యంతిక వినయానికి నాగమహాశయుడు లోకోత్తర లక్ష్యం అతడు గురుదేవుని సన్నిధానానికి వచ్చియున్నప్పుడు, అక్కడున్న భక్తులతో గురుదేవుడిట్లంటుండినాడు — "ఉసిరికపండు ఇప్పుడు దొరుకుతుందా? నా నాలుకకు రుచి తెలియడం లేదు. ఉసిరికపండు నమిలితే ఈ అరుచి పోతుం దనుకుంటాను". ఒక భక్తుడందుకు ఈలాగు బదులు చెబుతుండినాడు:– "మహాశయా, ఉసిరికపండు దొరికే కాలం కాదే ఇది! ఇప్పుడు దాన్ని ఎక్కణ్ణుంచి తేగలం?" ఈవిషయం అంతతో ఆగిపోయింది. కాని నాగమహాశయు డాలాగు తలంప లేదు. పరమపావనుడైన గురుదేవుడు ఉసిరికపండును పేరు చెప్పి కోరినప్పుడు ప్రపంచంలో అది అప్పుడు దొరికి తీర వలె అని నాగమహాశయునికి అతని అంతరాత్మ చెప్పింది. శ్రీరామకృష్ణుడు దేనిని కోరినను అది ఎట్లో ఒకట్లు ఆయనకు లభించి తీరుతుం దని నాగమహాశయుని నమ్మకం. ఎందుచేతనంటే, ఆయనలో దివ్యత అంత నిబిడంగా ఉంది, దైవమే ఆయనగుండ కార్యసాధకం అవుతుంది, కాబట్టి ఆయనవిషయంలో 'కోరడమూ పడయకపోవ

డమూ' ఉండదు. ఇంతకు ముందు కొన్ని సందర్భాలలో గురుదేవునిగూర్చిన యీ నిజం నాగమహాశయునికి నిరూపిత మైంది. ఒకనాడు గురుదేవుడు కమలాపండును భుజింపవలె నను తనఆశను తనశిష్యుడగు లాటుతో చెప్పినాడు ఆసంగతి నాగమహాశయునకు తెలియదు కాని, ఆనాడే కొన్ని కమలాపండ్లను తీసికొని పోయి గురుదేవునికి సమర్పించి ఆయన్ను దర్శించాలను కోరిక అతనికి కలిగి ఆలాగే చేశాడు. కమలా పండ్లు లభించినందుకు గురుదేవునకు కలిగిన సంతోషాన్ని, అందొకదాన్ని ఆయన చాల ఇష్టంతో ఆరగించడమున్నూ నాగమహాశయుడు చూచి ధన్యుడయ్యాడు. శ్రీరామకృష్ణుడు ఉసిరికపండును కోరడమున్నూ ఇది ఉసిరికపండ్ల కాలం కాదని ఒకరు చెప్పడమున్నూ విన్నంతనే నాగమహాశయుడు తానెక్కడికి పోవుచున్నదీ ఎందుకు పోవుచున్నదీ ఎవ్వరికిన్నీ చెప్పక వెడలిపోయ్యాడు. ఉసిరికపండ్లను అన్వేషిస్తూ పోయ్యాడు. రెండు రోజులు గడిచాయి. ప్రతితోటలోనికీ ప్రవేశించి చూచాడు. అతనిశ్రమ వ్యర్థం కాలేదు. ఒక్కఉసిరికపండు అతనికి దొరకనే దొరికింది. మూడో రోజు తీసుకు వచ్చి గురుదేవునికి సమర్పించాడు. తాను కోరింది లభించినప్పుడు శిశువు సంతోషించినట్లుగా గురుదేవుడు సంతోషించాడు. "ఎంత బాగుంది ఈ ఉసిరికపండు! ఈ కాలంలో ఇది నీ కెక్కడ దొరికింది" అని కృతజ్ఞతతో ప్రశ్నించి ప్రశంసించాడు.

"ఇది ఉసిరికపండు దొరికే కాలం కాదు" అని చెప్పిన భక్తుడు అసత్యం చెప్ప లేదు అది వృక్షశాస్త్రానుసారం సత్యమే. కాని నాగమహాశయుడు లోకాతీతస్థాయికి అధిరోహించినవాడు. ఆయన గురుభక్తియు గురుసేవయు ప్రకృతిధర్మాలను కూడ మార్పొందించగలవు.

విశ్వాసం కొండలను కదల్పగల దనడం వట్టిమాట కాదు!

శ్రీ గురుసూక్తిసుధ

ఉపన్యాయమూర్తి: మహాశయా, భగవంతుడు ఒకనిమీదకంటె మరొక్కనిమీద ఎక్కువ అనుగ్రహము చూపునా? చూపునేని, భగవంతుడు పక్షపాతదోషదూషితు అవును గదా!

శ్రీరామకృష్ణుడు: ఏ మనుచున్నావు? మిణుగురుపురుగు వెలుగు నిచ్చును, చందమామయు వెలుగు నిచ్చును, కావున చందమామయు మిణుగురుపురుగు ఒక్కటే అందువా? ఈశ్వరవిద్యాసాగరుడు కూడ నన్ను ఈప్రశ్నే అడిగినాడు. 'దేవుడొకనికి ఎక్కువశక్తిని మరొకనికి తక్కువశక్తిని ఇచ్చు ననుట నిజమా, మహాశయా?'' అని ఆయన అడిగినాడు. అందుకు నేను చెప్పిన జవాబు: "దేవుడు విశ్వవ్యాప్తమగు ఆత్మగా, ప్రతిప్రాణిలోను ఉన్నాడు. చీమలోను ఉన్నాడు, నాలోను ఉన్నాడు. కాని విభిన్న ప్రాణులలో భగవంతుని శక్త్యావిష్కృతులు భేదిల్లుచుండును. అందఱును ఒక్కటే ఐనచో, నీప్రఖ్యాతిచే ఆకృష్టులమై నిన్ను దర్శించుటకు మే మేల వత్తుము? నీతలపై రెండుకొమ్ములు మొలచి ఉన్నవా? లేదు. అది కాదు. నీలో

దయ కలదు, పాండిత్య మున్నది, ఈ సుగుణ ములు ఇతరులలోకంటె నీలో హెచ్చుగా ఉన్నవి. నీ కింత ప్రఖ్యాతి కల్గుట కదే కార ణము.'' ఒక్కొక్కరే నూఱుమందిని నిర్జింప గల మానవు లున్నా రనుటను నీవు చూచు చున్నావు కదా. అట్లే ఒకడు మఱొకని జూచి నంతనే పాఱిపోవుచుండును. అటువంటివానిని గూడ నీవు చూచుచున్నావు. వివిధప్రాణులలో శక్త్యావిష్కృతి భేదిల్లకున్నచో, కేశవసేనుని ప్రజ లంతగా ఏల గౌరవింతురు?

పాండిత్యమునకో పాటకో వక్తృత్వము నకో మఱి దేనికో ఒక్కమానవుని పెక్కండ్రు ఆదరించుచుందురేని అతనిలో విశిష్టదివ్యశక్తి ఉన్న దనుట నిజ మని భగవద్గీతలో చెప్పబడి యున్నది,

ఉపన్యాయమూర్తి: మహాశయా, మనకు సన్న్యసించుట తప్పని సరియా?

శ్రీరామకృష్ణుడు: కాదు. నీ వెందుకు సన్న్యసింపవలె? ఇహమం దుండియు మానవుడు దేవుని సాక్షాత్కరించుకోవచ్చు. కాని ప్రారంభదశలో కొన్నాళ్ళతడు ఏకాంతమున నుండ వలెను. ఏకాంతమైన చోట నతడు ఆధ్యాత్మికసాధన చేయవలయును. భోజనము నకుమాత్రము ఇంటికి వచ్చుచుండుట కనువుగా నతడు ఇంటికి దగ్గఱగా ఒకగదిని తీసికోవలెను. కేశవుడు ప్రతాపుడు మున్నగువారు ''మహాశయా, మేము జనకు నాదర్శము ననుసరింతు'' మని నాతో చెప్పిరి. అందుకు నే నిట్లంటిని:- ''జనకుడు మొదట నేకాంతమున *తలక్రిందుగ నిలబడుట మున్నగు ఎన్ని తపస్సాధనలు చేయ వలసియుండెను? ముందు కొంత చేయవలె, తర్వాత నీవు జనకమహారాజవు కావచ్చు''. ఇంగ్లిషుభాషలో అనర్గళధారతో రచన చేయు వానిని చూతువు. మొదటనే అత డట్లు వ్రాయ గల్గియుండునా? అతడు పేద తల్లిదండ్రుల కుమారు డేమో! తానే ఒకరింట వంటవాడుగ నుండి జీవిక గడించుచుండె నేమో! చదువు సాగించుటకై చాల కష్టపడె నేమో! అట్లంతయు పాటుపడినపిమ్మట ఇప్పుడు అతడు ఆంగ్లమున అనర్గళరచయిత కాగలిగినాడు.''

కేశవసేనుతో నే నింకను ఇట్లంటిని— ఐహికపరుడు ఏకాంతమునకు జనడేని అతని తీవ్రభవరోగము నయ మగు టెట్లు?'' సంసారి సన్నిపాతజ్వరరోగగ్రస్తునివంటివాడు. అట్టిరోగి ఉన్న గదిలో ఊరినచింతకాయ పచ్చడియు నీరును ఉన్న వనుకో. అతనికి ఆజ్వరము నయ మగు నని ఎట్లనుకొందువు? ఆ పచ్చడిని పేర్కొన్నమాత్రమునకు నాకు నోరూరుచున్నది (అందఱు నవ్వుదురు). ఆచింతకాయను నా యెదుట పెట్టిన ఏ మగునో నీవు ఊహించుకోవచ్చు. మానవునకు నోరూరించు ఊరగాయ కామినియే, ఉపభోగేచ్ఛ నీరు. భోగానుభవాభిలాషకు పరిసమాప్తియు లేదు, పరిమితియు లేదు. ఆ వస్తువులు రోగి ఉన్నగదిలోనే ఉన్నవి. ఆలా గున్నచో అతనికి సన్నిపాత జ్వరము నయ మగు నని అనుకోగలవా? రోగిని ఊరగాయలు నీటిబానలు లేని గదికి జేర్చి అచట కొన్నాళ్ళుంపవలెను. అప్పు డతనికి జ్వరము నయ మగును. జ్వరము నయనమైన పిమ్మట, ఆ మునుపటిగదికి అతడు వచ్చిన — భయపడవలసిన దేమియులేదు. భగవత్సాక్షాత్కారానంతరము ప్రపంచమున నుండు వానికి కామినీకాంచనములవలన నెట్టి హానియు నుండ జాలదు. జనకునివలె భువిని నిర్లిప్తుడుగ జీవింప

* హఠయోగమందును యోగసామాన్యమందును విహితమైన యొకక్రమము.

గల సామర్థ్య మతని కప్పుడు కలుగును.అయి నను ప్రారంభదశలో అతడు జాగరూకుడై యుండ వలెను. ఏకాంతమం దతడు ఆధ్యాత్మిక సాధన చేయవలెను. రావిచెట్టు మొలకదశలో ఉన్నప్పుడు పశువులు మేసిపోకుండుటకై దాని చుట్టును కంచె ఉండ వలెను. అది చెట్టుగా ఎదిగిన పిమ్మట కంచె అక్కఱ లేదు. ఆ చెట్టుకు ఏనుగును కట్టినను భయము లేదు. ఏకాంత మున ఆధ్యాత్మిక సాధన చేసి భగవత్పాదార విందప్రేమను ఆధ్యాత్మికశక్తిని పెంపొందజేసి కొన్న తర్వాత, నీ వింటికి మరలి గృహస్థజీవ నము గడపినను కామినీకాంచనముల వలని హాని నీ కించుకైన నుండదు.

పాలను పేరపెట్ట గోరినవాడు దాని నొక ప్రశాంతమైన చోట పెట్టును. అది పెరుగైన తర్వాత, చిలికి అందుండి వెన్నను తీయును. మన స్సనెడి పాలనుండి భక్తిజ్ఞానము లనెడి వెన్నను తీసిన తరువాత, అట్లు మార్పొందిన మనస్సును సంసార మనెడి నీట పెట్టితివేని, దానికి నీ రంటదు. నీటిపై నది తేలును. మన స్సుకు పరిపాకము కలుగుటకు ముందే, అనగా అది పాలవలె ఉండగనే, దానిని నీట నుంచితి వేని, పాలు నీరు కలిసిపోవును. అప్పుడు సంసారశక్తి లేక మనస్సు తేలుట అశక్య మగును.

ఈ ప్రపంచములో వసింపుము. కాని భగ వంతుని సాక్షాత్కరించుకొనుటకై ఒక చేతితో ఆయన శ్రీచరణకమలములను అవలంబించి, రెండవచేతితో నీ కర్తవ్యముల నిర్వహించు చుండుము. కర్తవ్యములనుండి నీకు విరామము కలిగినప్పుడు రెండు చేతులతోను దేవుని శ్రీచరణకమలములను అవలంబింపుము, ఏకాం తమున నుండుము, దేవధ్యానమును తత్కైం కర్యమును నిరంతరము సాగింపుము.

వివేకానంద సింహగర్జనము

పుణ్యభూమి అని అనిపించుకొను నర్హత గల దేశము, తమకర్మఫలముల అనుభవింప అందఱును చేరితీరవలసిన దేశము, దేవుని చేరుకొనుటకై పయనించుచున్న ప్రతిఆత్మకు తుది మజిలియైన దేశము, సాధుత్వమందు, ఔదార్యమందు, పవిత్రతయందు, శాంతియందు మానవులు మహోన్నతస్థాయి నధిగమించిన దేశము, అన్నిటికి పైగా అంతర్ముఖతకు ఆధ్యాత్మికతకు నెలవైన దేశము ఒకటి భువియం దుండునేని — అది భారతదేశమే !

పవిత్రమైన మనమాతృదేశము మతమునకు తత్త్వశాస్త్రమునకు స్థానము, ఆధ్యాత్మిక మహాపురుషు లవతరించిన చోటు, వైరాగ్యమునకు నిలయము, అత్యంతప్రాచీనకాలమునుండి అత్యంతాధునికకాలమువఱకు మహోన్నతతమజీవితలక్ష్యము మానవాళికి ప్రాప్యమై ఉన్నట్టి దేశము.

తత్త్వశాస్త్రమునకు, పారమార్థికపరతకు నీతికి మధురతకు సాధుతకు ప్రేమకు — జన్మభూమి ఇది. ఇవి నేటికిని ఉన్నవి. వీనియందు భారతదేశమే దేశము లన్నిటియందును,

ఈనాటికిని ప్రప్రథమగణ్యము అని లోకానుభవముచే సువ్యక్తప్రమాణప్రచితముగ ధీరముగ చెప్పుచున్నాను.

శతాబ్దములకొలదిగా తగిలిన ఆఘాతములను విదేశీయులు నూర్లకొలదిగ చేసిన దండయాత్రలను ఆచారసంప్రదాయములలో నూర్లకొలదిగ ఘటిల్లిన విప్లవములను ఓర్చిన ఆ భారతదేశమే ఇది. ప్రపంచములో నుండు ఏ శిలకంటెను మఱింత అప్రకంప్యముగ నిల్చి అమరతేజముతోను అవినాశ్యజీవితముతోను దీపించుచున్న ఆ దేశమే ఇది. దీని స్వరూపము ఆత్మస్వరూపమే అనాదినిధనము అమరము. అట్టి దేశమాత బిడ్డలము మనము.

ప్రాచీనకాలముననేమి ఆధునికకాలముననేమి అన్యదేశాల జీవితపునస్సరత్ప్రవాహములు మహాసత్యబీజములను మహాశక్తిబీజములను సుదూరప్రాంతములకు వెదజల్లినవి, కాని కనుపెట్టి చూడుడు. వెదజల్లుపనిని చేసినప్పు డెల్ల రణభేరులభాంకారములతోను సైనికవాశములను నడిపించుటతోను చేసినవి. ఒక్కొక్కయాశయము రక్తప్రవాహమున తడుపబడవలసి వచ్చెడిది. ఒక్కొక్కయాశయము కోట్లకొలది సోదరమానవుల నెత్తుటిలో ఈదులాడుచు ముందు కేగవలసియుండెడిది. ఒక్కొక్కశాసనమును విన్నంటి కోట్లకొలది మానవుల మూలుగులును అనాథశిశువుల విలాపములును వినష్టభర్తృకల కన్నీళ్లును ఘటిల్లెడివి, ఇతరదేశాలవారు కఱపినది ప్రాయికముగా ఇదే కాని వేలకొలదిసంవత్సరములుగా శాంతియుత జీవితము గడపినది భారతదేశము!

చరిత్రవ్రాయబడుటకు ముందునుండియు, సంప్రదాయము రూపొందుటకు ముందునుండియు, ఆ యంధకారయుగమునుండి ఈనాటివఱకు భారతదేశమునుండి ఆశయాల వెంబడి ఆశయాలు వెలి కేగినవి. కాని ప్రతిమాటకును ముందు శాంతియు వెనుక ఆశీస్సు నుండును. ప్రపంచమందలి సకలదేశాలలో దురాక్రమణమునకు ఎన్నడును పూనుకొనని దేశము మనదేశమొక్కటే. ఆమంచి మన నెత్తిని ఉన్నందున మనము జీవించియున్నాము.

బలసంపన్నులు ఉండుదురు, బలహీనులు డిందుదురు అనుచు పాశ్చాత్యులు నూతనప్రతిపాదనలతో అతిప్రసంగము చేయుచుందురు. ప్రపంచములో జీవించి యుండ నర్హులు కండబలము గలవారే అని వారితలంపు. అది నిజమైనచో ప్రాక్ప్రపంచమున దురాక్రమణము సాగించుచు వచ్చిన రాజ్యాలలో ఒక్కటైన ఈనాడును కీర్తిప్రతిష్ఠలతో ఉండియుండెడిది, ఒక్కదేశమునైనను జాతినైనను ఆక్రమించుకొనని దుర్బలుర మగు మనము హిందువులము, అంతరించియుందుము. కాని మనము ముప్పదికోట్లమంది ఇక్కడ ఉన్నామే!

ఔను, ఇదొక వింతసత్యము. ప్రపంచరంగమున దేశమువెంబడి దేశము వచ్చి, కొంతకాలము తన వంతు చాల చుఱుకుగా నిర్వహించి, కాలసాగరమున ఒకచిట్టికెరటమునైనను గుర్తునైనను నిలుపుకొనక అంతరించి పోయినది. కాని ఇక్కడ మనమో శాశ్వతజీవితమును జీవించుచున్నాము.

యావత్ప్రపంచచరిత్రను చదువుడు. ఉన్నతాదర్శము మీ కెక్కడ కనిపించినను, ఆ యాదర్శమునకు పుట్టుకచోటు భారతదేశమే. అనాదికాలముగా భారతదేశము మానవ సంఘమునకు అమూల్యాశయాలగనిగా ఉండుచు వచ్చినది. భారతదేశము మహోన్నతాశయములను తాను ఈనుటే కాక, ఉచితముగా వానిని లోకమున కంతటికిని వెదజల్లుచు పంచి పెట్టుచు వచ్చినది.

సాగిన మతవిషయికపరిశోధనలు మనకు తెలిపిన నిజ మిది: ఏదేశములో చక్కని నీతినియమావళీ ఉన్నను అందు కొంత మన దేశమునుండి ఎరవుగ కైకొన్నదిగనే ఉండును. ఆత్మనిత్యత్వమాదిగా గల మంచి ఆశయములు ఏమతములో ఉన్నను, అది సద్వారకముగనో అద్వారకముగనో మనయొద్దనుండి కైకొన్నవే,

యథార్థభారతదేశచరిత్రమును త్రవ్వి తీసినప్పుడు, మతవిషయములలోవలె లలితకళలందును విశ్వమున కంతటికిని ఆదిగురువు భారతదేశమే అనుట నిరూపిత మగును.

ఏదేశమున మహారాజులు తమ్ము రాజులసంతతివారు అనుకొనరో, పేదబాటసారులను దోచుకొను దుర్గభవనవాసులగు దోపిడిదొరలసంతతివారు అనుకొనరో, కాననవాసులగు అర్ధదిగంబరులగు మహర్షులసంతతివార మని చెప్పుకొందురో, ఆదేశమునుగూర్చి మీ రెప్పుడైన విని యున్నారా? అట్టిదేశమునుగూర్చి మీ రెప్పుడైన విని యున్నారా? ఇదే ఆ దేశము.

శివానందలేఖావళి

120

శ్రీరామకృష్ణమఠము
బేలూరు, హౌరా
28 అక్టోబరు 1922

ప్రియశ్రీమన్,

నీయొద్దనుండి నాకు వచ్చిన మఱొక్కజాబునుండి అన్నిసంగతులును తెలిసినవి. నా వ్రాయగలవానిలో అత్యధికభాగమును నీవు గురుదేవు ననుగ్రహముచే తప్పక అవగాహన చేసికోగలవు. చాల ఆత్రముతో అడుగువారు ఉన్ననే తప్ప, ఎవ్వరును తమస్వప్నములను గూర్చి ఇతరుల కేమియు చెప్పగూడదు. ప్రత్యేకముగ నీకు ప్రియులైన వారికిని స్వప్నములనుగూర్చి వినుటచే భక్తిప్రేమశ్రద్ధలందు అభివృద్ధి నొందుదు రని నీకు తోచినవారికిని నీవు చెప్పవచ్చు.

హృదయమున గురుదేవుని ధ్యానించువిషయమున, లోగడ నీకు నేను కలిపియుండిన విధానము ననుసరింపుము. గురుదేవుని పీఠమును నీవు సులభముగా కూర్చ వచ్చు. మంచు కప్పిన మహోన్నతపర్వతశిఖరముపైని కాని, పొంగెక్కిన కడలికెరటములపైని గాని, జ్యోతిర్మధ్యమున గాని, పద్మముపైని గాని ఆసీనుడై యున్నట్లుగా నీవు గురుదేవుని ధ్యానింపవచ్చు. నిజమున కివేవియు వ్యర్థభావనలు కావు. నీబుద్ధికి అందనివాని నింకను ఎన్నింటినో నీవు అనంతరకాలమున అనుభవింపగలవు.

ప్రారంభదశలో జపసంఖ్యను గణించుట చాల తోడ్పడగలదు. జపము ధ్యానముగ పరిణమించినమీదట సంఖ్యాదులు నీకు స్ఫురింపకుండును. మానసికముగ ఆవృత్తమైనప్పుడే జపము శ్రేష్ఠ మనుటను జ్ఞప్తియం దుంచు కొనుము. వ్రేళ్ళతో లెక్కించుట మధ్యమము, జపమాలతో లెక్కించుట సర్వసామాన్యము.

జపమునుగూర్చి నీ కింతకుముం దేమి చెప్పి యుంటినో దానినే మరల చెప్పుచున్నాను. జపపువిలువను హెచ్చించునది మనఃప్రగాఢ తయే కాని జపసంఖ్య కాదు. భగవన్నామ మును జపించునప్పుడు మనము గణింపవలసినది ప్రేమను ఆనందమును ఆశను భావావేశమును. సంఖ్య ఎక్కువగ ఉండ వచ్చు, తక్కువగ ఉండ వచ్చు, నామమును త్వరత్వరగ చెప్పి నప్పుడు కలుగునంతకంటె మెల్లగ చెప్పి నప్పుడు హృదయమున కెక్కువ ఆనందాను భూతి కలుగును. జపమాల లేనిదే జపమున నిష్ఠ కుదుర దనుట సామాన్యనియమము. కాని ఆరంగమున పురోగమించిన అల్పసంఖ్యాకులకు గాని అనల్పసంఖ్యాకులకు గాని దాట రాని నియమ మేమియు లేదు. భగవంతునందు భక్తిప్రేమలు పెంపొందజేసికొన్నవానికి జప మాలాదు లక్కఱలేదు. జపమాల నీ కెందుకో, నా కర్థమగుటలేదు. యోగి తులసీదాసు నుపదే శాలలో ఒక పద్యమున్నది-[అనువాదప్రాయము]

మానసికజపపరుఁడే సమ్మాన్యుఁ డిలను
తనదు వ్రేళ్ళ లెక్కిడు నడితరమువాఁడు
చాల సామాన్యుఁ డలజపమాలవాఁడు.

మానసికజపము సర్వశ్రేష్ఠ మని యర్థము.

నీకు నాహృదయపూర్వకాశీస్సులు; భక్తుల కందఱికి నాయాశీస్సుల నందజేయుము.

నీ శ్రేయోభిలాషి
శివానంద

121

శ్రీరామకృష్ణమఠము
బేలూరు, హౌరా
20, అక్టోబరు 1922

ప్రియశ్రీమర్—

నీ పెద్దజాబు చేరినది. సంతోషము. రెండు మూడుదినములకు ముందు నేను వ్రాసిన జాబు నీకును చేరియుండును. భయపడకు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలు చదువు మున్నగువానినిగూర్చి ఇప్పుడు చేయుచున్నట్లే చేయుచుండుము.

గురుదేవుని అమృతసూక్తులను వర్గీకరించు టనుగూర్చి నీకు సలహా చెప్పుటకు నాకు హక్కు లేదు. గురుదేవుడు ఎవరితో ఏ సందర్భములో ఏమి చెప్పెనో తెలిసికొనుట సులభము కాదు. కావున ఆయన సూక్తులను అర్థము చేసికొనుట చాలమందికి తఱచు చాల కష్టముగ నుండును. మా వాక్యాలను నీవు ధారాళముగా వర్గీకరింపవచ్చు, సందేహము వచ్చినప్పుడు, నేను జీవించియున్నంతవఱకు నన్నే అడుగవచ్చు. ఉన్నమార్గములు రెండు వివేచనమార్గము, విశ్వాసమార్గము. రెండు మార్గములను అనుసరించుట మంచిది. తన విశ్వాసము బలపడురీతిలోనే మానవుడు వివే చనము చేయవలెను. పెద్దలందు అవిశ్వాస మును గల్గించు వివేచనము వివేచనము కాదు. అది అపసవ్యవివేచన మను సంగతి నర్థము చేసికోవలయును.

నీ కింక నేమి వ్రాయుదును. నాహృదయ పూర్వకప్రేమాశీస్సులను నీవు చేకొని భక్తుల కందఱికిని అందజేయుము. నీ వనిన నాకు విశేష ప్రేమ. నా ప్రేమను చెప్పుటకు మాటలుచాలవు. ఈ సంగతిని నీవు జ్ఞప్తియం దుంచుకోవలయును.

నీ శ్రేయోభిలాషి
శివానంద

కనకధారాస్తవము

మూలము : శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

కమలే, కమలాక్షవల్లభే, త్వం కరుణాపూరతరఙ్గితై రపాఙ్గైః
అవలోకయ మా మకిఞ్చనానాం ప్రథమం పాత్ర మకృత్రిమం దయాయాః. 15

కమలే = ఓకమలా, కమల+అక్ష వల్లభే = పుండరీకాక్షుడగు విష్ణుదేవుని ప్రాణకాంతా, త్వం = నీవు, అకిఞ్చనానాం ప్రథమం = దరిద్రులలో మొదటివాడును, దయాయాః అకృత్రిమం పాత్రం = నీదయకు సహజభాజనుడును అగు, మాం = నన్ను, కరుణాపూరతరఙ్గితైః = కనికరపు వెల్లిపొంగెక్కిన, అపాఙ్గైః = కడకన్నులతో, అవలోకయ = వీక్షింపుమా. ౧౫

శ్రుత్యై నమో ఽస్తు శుభకర్మఫలప్రసూత్యై
రత్యై నమో ఽస్తు రమణీయగుణాశ్రయాయై
శక్త్యై నమో ఽస్తు శతపత్త్రనికేతనాయై
పుష్ట్యై నమో ఽస్తు పురుషోత్తమవల్లభాయై ॥ 16

శుభకర్మఫలప్రసూత్యై = పుణ్యకర్మలకుఫలముల నీను, శ్రుత్యై = వేదస్వరూపిణివగు నీకు, నమఃఅస్తు = నాప్రణామము చెందునుగాత, రమణీయగుణ + ఆశ్రయాయై = మనోహర గుణములకుస్థానమై, రత్యై అనురాగరూపిణివగు నీకు, నమఃఅస్తు = నాప్రణామము చెందునుగాత, శతపత్త్రనికేతనాయై = పద్మాలయవై, శక్త్యై = శక్తిస్వరూపిణివగు నీకు, నమఃఅస్తు = నా ప్రణామము చెందునుగాత, పురుషోత్తమవల్లభాయై = విష్ణుదేవుని ప్రాణకాంతవై, పుష్ట్యై = సమృద్ధిస్వరూపిణివగు నీకు, నమః అస్తు = నా ప్రణామము చెందునుగాత. ౧౬

నమో ఽస్తు నాళీకనిభాననాయై, నమో ఽస్తు దుగ్ధోదధిజన్మభూమ్యై.
నమో ఽస్తు సోమామృతసోదరాయై, నమో ఽస్తు నారాయణవల్లభాయై. 17

నాళీకనిభ+ఆననాయై పద్మమునుబోలిన మోమ్ముగల లక్ష్మికి, నమః అస్తు ఈప్రణామము చెందుత, దుగ్ధ+ఉదధిజన్మభూమ్యై = పాలకడలి జన్మభూమిగా గల రమాదేవికి, నమః అస్తు = ఈప్రణామము చెందుత, సోమ+అమృతసోదరాయై = చంద్రునకును అమృతమునకును తోబుట్టువగు కమలకు, నమః అస్తు = ఈప్రణామము చెందుత, నారాయణవల్లభాయై = నారాయణుని ప్రాణకాంతయగు పద్మకు, నమః అస్తు = ఈప్రణామము చెందుత. ౧౭

నమో ఽస్తు హేమామ్బుజపీఠికాయై, నమో ఽస్తు భూమణ్డలనాయికాయై,
నమో ఽస్తు దేవాదిదయాపరాయై, నమో ఽస్తు శార్ఙ్గాయుధవల్లభాయై 18

హేమ+అమ్బుజపీఠికాయై = బంగారుతామరపీఠముగా గల శ్రీదేవికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత, భూమణ్డల నాయికాయై = జగన్నాయకియగు ఇందిరకు, నమః అస్తు = ఈప్రణామము చెందుత. దేవ+ఆదిదయాపరాయై = వేల్పులు మొదలుకొని ఎల్లరను కనికరించు లే

ముఖ్యస్వభావముగా గల లోకమాతకు, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. శార్ఙ్గ + ఆయుధవల్లభాయై = శార్ఙ్గము అను విల్లు ఆయుధముగాగల శ్రీమహావిష్ణువునకు ప్రాణకాంత యగు భార్గవికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. ౧౮

నమో ఽస్తు దేవ్యై భృగునన్దనాయై, నమో ఽస్తు విష్ణో రురసి స్థితాయై
నమో ఽస్తు లక్ష్మ్యై కమలాలయాయై, నమో ఽస్తు దామోదరవల్లభాయై. 19

భృగునన్దనాయై దేవ్యై = భార్గవియగు దేవికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. విష్ణోః = విష్ణుదేవుని, ఉరసి = వక్షఃపీఠమున, స్థితాయై = మోజుపడి అధిష్ఠించియున్న లోకజననికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. కమల + ఆలయాయై = పద్మ మునికిపట్టుగా గల, లక్ష్మ్యై = లక్ష్మికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. దామోదరవల్లభాయై = యశోదచే ఱోటికి కట్టువడిన సౌలభ్యనిధియగు స్వామికి దయితయగు ఇందిరకు, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత. ౧౯

నమో ఽస్తు కాన్త్యై కమలేక్షణాయై, నమో ఽస్తు భూత్యై భువనప్రసూత్యై,
నమో ఽస్తు దేవాదిభిరర్చితాయై, నమో ఽస్తు నన్దాత్మజవల్లభాయై. 20

కమల + ఈక్షణాయై = తమ్మికంటియగు కాన్త్యై = తేజో ఽధిదేవతకు, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత, భువనప్రసూత్యై = లోకమాతయగు, భూత్యై = సంపదధిదేవతకు, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత, దేవ + ఆదిభిః = వేల్పులు మున్నగువారిచే, అర్చితాయై = పూజలందిన దేవికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత, నన్ద + ఆత్మజవల్లభాయై = నందనందనుని ప్రాణేశ్వరికి, నమః అస్తు = ఈ ప్రణామము చెందుత ౨౦

స్తువన్తి యే స్తుతిభి రమూభి రన్వహం
త్రయీమయీం త్రిభువనమాతరం రమామ్
గుణాధికా గురుధనభాగ్యభాగినో
భవన్తి తే భువమను భావితాశయాః. 21

ఇతి శ్రీమత్పరమహంస పరివ్రాజకాచార్యస్య శ్రీగోవిన్దభగవత్పూజ్యపాదశిష్యస్య
శ్రీమచ్ఛఙ్కరభగవతః కృతిషు కనకధారా స్తవ స్సమ్పూర్ణః.

త్రయీమయీం = ముచ్చేదములరూపమున వెలసియున్నదియు, త్రిభువనమాతరం = ముల్లోకాలకు తల్లియు నగు, రమాం = శ్రీమహాలక్ష్మిని, అమూభిః స్తుతిభిః = ఈనుతులచే, యే = ఎవరు, అన్వహం = ప్రతిదినమును, స్తువన్తి = కొనియాడుదురో, తే = వారు, అనుభవం = ప్రతిజన్మమందును, గుణ + అధికాః = గుణములం దతిశయము కలవారుగను, గురుధనభాగ్యభాగినః = అత్యధిక ధనసంపదకు భాజనులుగను, భావిత + ఆశయాః = సిద్ధినొందింపబడిన సంకల్పములుగలవారుగను, భవన్తి = అగుదురు. ౨౧

ఇది అన్నమాచార్యాపరనామధేయ భారద్వాజభక్తవత్సలవిరచిత మగు
కనకధారా స్తవ వివరణము సమాప్తము.

బృహదారణ్యకోపనిషత్తు

ముచికుంద

ప్రథమాధ్యాయము - తృతీయబ్రాహ్మణము.

ద్వయా హ ప్రాజాపత్యాః, దేవా శ్చాసురాశ్చ। తతః కానీయసా ఏవ దేవాః, జ్యాయసా అసురాః, త ఏషు లోకే ష్వస్పర్ధన్త, తే హ దేవా ఊచుః, హన్తాసురాణ్ యజ్ఞ ఉద్గీథే నాత్యయా మేతి॥ 1

ప్రజాపతిసంతతివారు ఇరుతెగలు— దేవతలు, అసురులు. దేవతలు అల్పసంఖ్యాకులు. అసురులు అత్యధికసంఖ్యాకులు, లోకాలప్రభుత్వమునకై దేవతలకు అసురులకు స్పర్ధ కలిగినది. దేవతలు తమలో ఇట్లనుకొనిరి, "యజ్ఞమందు ఉద్గీథముచే అసురులను జయింతము". ౧

తే హ వాచ మూచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి; త థేతి తేభ్యో వా గుదగాయత్। యో వాచి భోగ స్తం దేవేభ్య ఆగాయాత్। య త్కల్యాణం వదతి త దాత్మనే। తే విదు రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్య న్తీతి। త మభిద్రుత్య పాప్మనా విధ్యన్; స య స్స పాప్మా, య దే వేద మప్రతిరూపం వదతి స ఏవ స పాప్మా॥ 2

వారు వాగింద్రియముతో చెప్పిరి "మాకై ఉద్గీథమును పాడుము" అని. అటులే కాని మ్మని వారికై వాగింద్రియము ఉద్గీథమును గానముచేసెను. వాగింద్రియమువలన గలుగు భోగమును అది గానముచే దేవతలకు సమకూర్చెను; సదుచ్చారణప్రయోజనమును సొంతమున కుంచుకొనెను. ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు అతనిపై కురవడించి పాపముతో కొట్టిరి. తప్పు మాటాడినప్పుడు అందు గననగు దోష మదే. ౨

అథ హ ప్రాణ మూచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి; త థేతి తేభ్యః ప్రాణ ఉదగాయత్; యః ప్రాణే భోగ స్తం దేవేభ్య ఆగాయత్, య త్కల్యాణం జిఘ్రతి త దాత్మనే తే విదు రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్య న్తీతి, త మభిద్రుత్య పాప్మనా విధ్యన్, స య స్స పాప్మా, య దే వేద మప్రతిరూపం జిఘ్రతి స ఏవ స పాప్మా॥ 3

అంతట వారు ఘ్రాణేంద్రియముతో "మాకై ఉద్గీథమును పాడుము" అనిరి. అట్లే కాని మ్మని ఘ్రాణేంద్రియము ఉద్గీథమును పాడెను. ఘ్రాణేంద్రియమువలన గలుగు భోగమును అది గానముచే దేవతలకు సమకూర్చెను. చక్కగా మూర్కొన్నప్రయోజనమును సొంతమున కుంచుకొనెను. ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు అతనిపై కురవడించి పాపముతో కొట్టిరి. తగనిదానిని మూర్కొన్నప్పుడు అందు గననగు దోషమదే. 3

అథ హ చక్షు రూచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి; త థేతి తేభ్య శ్చక్షు రుదగాయత్। య శ్చక్షుషి భోగ స్తం దేవేభ్య ఆగాయత్, య త్కల్యాణం పశ్యతి త దాత్మనే। తే విదు

రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్యన్తీతి, త మభిద్రుత్య పాప్మనా విధ్యన్, స య స్స పాప్మా
య దే వేద మప్రతిరూపం పశ్యతి స ఏవ స పాప్మా॥ 4

అంతట వారు చక్షురింద్రియముతో 'మాకై ఉద్గీథమును పాడు' మనిరి. అట్లే కాని మ్మని చక్షురింద్రియము ఉద్గీథమును పాడెను. చక్షురింద్రియమువలన గలుగు భోగమును అది గానముచే దేవతలకు సమకూర్చెను. చక్కగా కాంచెడి ప్రయోజనమును సొంతమున కుంచుకొనెను. ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు అతనిపై కురవడించి, పాపముతో కొట్టిరి. తగనిదానిని కనినప్పుడు అందు గననగు దోష మదే. ౪

అథ హ శ్రోత్ర మూచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి; త థేతి, తేభ్య శ్శ్రోత్ర ముదగాయత్, యః శ్రోత్రే భోగ స్తం దేవేభ్య ఆగాయత్, య త్కల్యాణం శృణోతి త దాత్మనే।
తే విదు రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్యన్తీతి, త మభిద్రుత్య పాప్మనా విధ్యన్; స య స్స
పాప్మా, య దే వేద మప్రతిరూపం శృణోతి స ఏవ స పాప్మా. 5

అంతట వారు శ్రోత్రేంద్రియముతో 'మాకై ఉద్గీథమును పాడు' మనిరి. అట్లే కాని మ్మని శ్రోత్రేంద్రియము ఉద్గీథమును పాడెను. శ్రోత్రేంద్రియమువలన గలుగు భోగమును అది గానముచే దేవతలకు సమకూర్చెను. చక్కగా విన్న ప్రయోజనమును సొంతమున కుంచుకొనెను. ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు అతనిపై కురవడించి పాపముతో కొట్టిరి. తగనిదానిని విన్నప్పుడు అందు కననగు దోష మదే. ౫

అథ హ మన ఊచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి, త థేతి, తేభ్యో మన ఉదగాయత్,
యో మనసి భోగ స్తం దేవేభ్య ఆగాయత్, య త్కల్యాణం సఙ్కల్పయతి త దాత్మనే।
తే విదు రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్యన్తీతి, త మభిద్రుత్య పాప్మనా విధ్యన్; స య స్స
పాప్మా య దే వేద మప్రతిరూపం సఙ్కల్పయతి స ఏవ స పాప్మా, ఏవము ఖ ల్వేతా
దేవతాః పాప్మభి రుపాసృజన్, ఏవ మేనాః పాప్మనా విధ్యన్. 6

అంతట వారు అంతరింద్రియమగు మనస్సుతో 'మాకై ఉద్గీథము పాడు' మనిరి. అట్లే కాని మ్మని మనఇంద్రియము ఉద్గీథమును పాడెను, మనఇంద్రియమువలన గలుగు భోగమును అది గానముచే దేవతలకు సమకూర్చెను. చక్కగా సంకల్పించుకొన్న ప్రయోజనమును సొంతమునకు ఉంచుకొనెను, ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు అతనిపై కురవడించి పాపముతో కొట్టిరి, తగనిదానిని సంకల్పించినప్పు డందు గననగు దోష మదే. ఇదే మార్గమున వారు త్వగాదీంద్రియములకుగూడ పాప మంటగట్టిరి, పాపముతో కొట్టిరి.

అథ హేయ మాసన్యం ప్రాణ మూచుః, త్వం న ఉద్గా యేతి; త థేతి తేభ్య ఏష ప్రాణ ఉదగాయత్, తే విదు రనేన వై న ఉద్గాత్రాత్యేష్యన్తీతి, త మభిద్రుత్య పాప్మనా

వివ్యత్సన్; స యథాశ్మాన మృత్వా లోష్ఠో విధ్వంసేత ఏవం హైవ విధ్వంసమానా విష్వఞ్చో వినేశుః; తతో దేవా అభవన్,- పరాసురాః, భవ త్యాత్మనా, పరాస్య ద్విష న్భ్రాతృవ్యో భవతి య ఏవం వేద. 7

అంతట దేవతలు నోట నెలకొనియున్నదగు ప్రాణముతో 'మాకై ఉద్గీథమును పాడు' మనిరి. అట్లే కాని మ్మని ప్రాణము ఉద్గీథమును పాడెను. ఉద్గాతద్వారా దేవతలు తమ్ము జయింతు రని తెలిసికొని అసురులు దానిపై బడి పాపముతో కొట్ట బోయిరి, కాని తాయికి వేసి కొట్టుకొన్న మట్టిగడ్డ చిదిగి చెల్లాచెదరైనట్లు, వారు చిదిగి చెల్లాచెదరై నశించిరి. దేవతలు యథాస్థితి నందిరి, అసురులు ప్రమందిరి. దీనిని తెలిసికొన్నవాడు యథాస్థితి నొందును. అతనిపై ఈసు చెందినవాడు ప్రమందును. ౭

తే హోచుః, క్వ ను సో ఒభూ ద్యో న ఇత్థ మస క్తేతి, అయ మాస్యే ఒ న్త రితి; సో ఒయాస్య ఆఙ్గిరసః, అఙ్గానాం హి రసః. 8

వారు (దేవతలు) ''మనల నిట్లు యథాస్థితి నొందించిన ఆప్రాణ మెక్కడ' 'అనిరి. ఆస్యాంతరమున అత డున్నా డని నిశ్చయించుకొనిరి. కావున ప్రాణమునకు ఆయాస్యాంగిరస మను వ్యవహార మేర్పడెను. ఏలయన అది అంగముల రసము (=సారము), ౮

సా వా ఏషా దేవతా దూ ర్నామ, దూరం హ్యస్యా మృత్యుః; దూరం హ వా అస్మా న్మృత్యు ర్భవతి య ఏవం వేద. 9

ఆ దేవతకే 'దూ' అని పేరు, ఏల యన దానికి మృత్యువు దూరముగ నున్నది. ఎవడు దీని నెఱుగునో అతనికిని మృత్యువు దూర మగును. ౯

సా వా ఏషా దేవ తైతాసాం దేవతానాం పాప్మానం మృత్యు మపహత్య యత్రాసాం దిశా మ న్త స్త ద్గమయాఞ్చకార, త దాసాం పాప్మనో విన్యదధాత్; తస్మా న్న జన మియాత్ నా న్త మియాత్, నేత్పాప్మానం మృత్యు మన్వవాయానీతి. 10

ఆ దేవతయే ఈ దేవతల పాపమనెడి మృత్యువును హరించి దిక్కులకొసలకు చేర్చెను, అది వీని పాపముల నచట నిక్షేపించెను. కావున అచటిజనమును చేర రాదు, ఆ దిగంతములకు పోరాదు, పోయిన పాపము అంటును, మృత్యువు సంక్రమించును. ౧౦

సా వా ఏషా దేవ తైతాసాం దేవతానాం పాప్మానం మృత్యు మపహ త్యా థైనా మృత్యు మత్యవహత్. 11

ఆ దేవతయే ఈ దేవతల పాప మనెడి మృత్యువును హరించి వీనిని మృత్యువును దాటించెను. ౧౧

స వై వాచ మేవ ప్రథమా మత్యవహత్; సా యదా మృత్యు మత్యముచ్యత సో
ఒగ్ని రభవత్; సో ఒయ మగ్నిః పరేణ మృత్యు మతిక్రాన్తో దీప్యతే. 12

ఆ ప్రాణము మొదట వాగింద్రియమును మృత్యువును దాటించెను. మృత్యువును దాటినంతనే అది అగ్నిగా నయ్యెను. ఆయీయగ్ని మృత్యువు నతిక్రమించి ఎంతయు దీపించు చున్నది. ౧౨

అథ ప్రాణ మత్యవహత్; స యదా మృత్యు మత్యముచ్యత స వాయు రభవత్;
సో ఒయం వాయుః పరేణ మృత్యు మతిక్రాన్తః పవతే. 13

అంత నది ఘ్రాణేంద్రియమును మృత్యువును దాటించెను. మృత్యువును దాటినంతనే అది వాయువుగా నయ్యెను. ఆయీవాయువు మృత్యువు నతిక్రమించి ఎంతయు వీచుచున్నది. ౧౩

అథ చక్షు రత్యవహత్; త ద్యదా మృత్యు మత్యముచ్యత స ఆదిత్యో ఒభవత్,
సో ఒసా వాదిత్యః పరేణ మృత్యు మతిక్రాన్త స్తపతి. 14

అంత అది చక్షురింద్రియమును మృత్యువున కవ్వలికి కొని చనెను. మృత్యువును దాటినంతనే అది ఆదిత్యుడుగ నయ్యెను. ఆయీయాదిత్యుడు మృత్యువు నతిక్రమించి ఎంతయు తపించుచున్నాడు (=ప్రకాశించుచున్నాడు). ౧౪

అథ శ్రోత్ర మత్యవహత్; త ద్యదా మృత్యు మత్యముచ్యత తా దిశో ఒభవన్;
తా ఇమా దిశః పరేణ మృత్యు మతిక్రాన్తాః. 15

అంత నది శ్రోత్రేంద్రియమును మృత్యువున కవ్వలికి చేర్చెను. మృత్యువును దాటినంతనే అది దిశలుగా నయ్యెను. ఆయీదిశలు మృత్యువున కవ్వల నెలకొనియున్నవి. ౧౫

అథ మనో ఒత్యవహత్; త ద్యదా మృత్యు మత్యముచ్యత స చన్ద్రమా అభవత్;
సో ఒసౌ చన్ద్రః పరేణ మృత్యు మతిక్రాన్తో భాతి. ఏవం హ వా ఏన మేషా దేవతా
మృత్యు మతివహతి య ఏవం వేద. 16

అంత అది మనఇంద్రియమును మృత్యువున కవ్వలికి చేర్చెను. మృత్యువును దాటినంతనే అది చంద్రుడుగ నయ్యెను. ఆయీచంద్రుడు మృత్యువు నతిక్రమించి ఎంతయు ప్రకాశించుచున్నాడు. ఇట్లే దీని నెఱిగినవానిని ఈ దేవత మృత్యువును దాటించును. ౧౬

యోగపాఠబోధిని–12

శ్రీ జ్ఞానేశ్వరానందస్వామి

రాజయోగము–II

యోగికి సంరక్షకమైన ప్రహరీగోడలోని పది స్తంభాలను క్రిందటి ప్రసంగంలో పేర్కొన్నాం. వానిని నిర్మించుకొని దృఢపఱచుకొన్న తర్వాత సాధకుడు ప్రథమ కర్తవ్యాలను గమనిస్తాడు. తనంతటతానే, తన లాభానికే తన క్షేత్రానికిచుట్టూ సంరక్షకమైన ప్రహరీగోడను నిర్మించుకొన్న తర్వాత సాధకుడు ఇక నేలను సిద్ధపఱచుకోవడంలో ఏకాగ్రత వహిస్తాడు.

సేద్యపుటుపమానంతోనే వివరిస్తాం. నేల సరియైన దశలో లేకపోవచ్చు; రాళ్ళమయంగాను చెత్తనిండినదిగాను ఉండవచ్చు. కావలసినంత సారం ఆ మట్టిలో లేకపోవచ్చు. కర్షకుడు విత్తనాలను చల్లడానికి ముందు మొదట రాళ్ళనెత్తివేయవలె, లోతుగా దున్నవలె, మిట్టలను చదిపి పల్లములను పూడ్చివేయాలి. యోగంలో బీజావాపమునకు మునుపటి సంసిద్ధత ఆసనంచేతను ప్రాణాయామంచేతను సిద్ధిసుంది.

అనగా యోగాభ్యాసానికి దేహమును సిద్ధపఱచుకోవలె అన్నమాట. దేహపరిస్థితి తాఱుమాఱుగా ఉండువాడు యోగాభ్యాసానికి సమర్థుడుకాడు. ఈ దశలో యోగవిద్యార్థి ఆసనమును ప్రాణాయామమును అభ్యసించాలి.

ఆసనం అంటే కూర్చుండు తీరు. సరియైన ఆసనం అలవడితే శారీరక మానసికాధ్యాత్మిక లాభాలు సమకూడుతాయి. వంపులేని ఋజురీతిలో కూర్చుంటే, అవయవాలకు వాని వాని స్థానంలో విశ్రాంతియు పనులకు నిర్నిరోధతయు చేకూరుతాయి. కాని వక్రరీతిలో కూర్చుంటే అవయవాలకు ఇఱుకటం ఒరసికోవడం త్రొక్కట కలుగుతాయి. వానికి హాయి ఉండదు. అవి పరస్పరం సదా కలహించుకుంటుంటాయి. కావున అవి మనలను హాయిగా ఉండనీయవు. చక్కని రీతిలో కూర్చుంటే రక్తప్రసారమును జీర్ణశక్తియు మేలొందుతాయి. కాబట్టి సామాన్యారోగ్యదృక్పథంలో కూడ చక్కని రీతిలో ఆసనం అలవఱచుకోవడం ముఖ్యమే.

ఋజురీతిలో కూర్చుండేవాడు నిలబడేవాడు, లోకాన్ని ఎదుర్కోగలవాడు, అన్నిసమయసందర్భాలకు సమర్థుడుగాను సంసిద్ధుడుగాను ఉంటాడు. ఇతరులకున్నంతకంటె ఆత్మవిశ్వాసం అతనికెక్కువగా ఉంటుంది, ఇతరులలో విశ్వాసాన్ని అతడుప్పతిల్ల చేయగలిగి ఉంటాడు. ఉత్సాహభంగమూ విషాదమూ సంభవించినప్పుడు నిగుడుకొని కూర్చోవడం అశక్యమనుటను ఎప్పుడైనను గుర్తించారా? అలాంటప్పుడు మీ దేహం సహజంగానే ముడుచుకుపోతుంది. అప్పుడే సంతోషవార్త ఏదైనా అందితే, ముడిగియుండిన దేహం వెంటనే నిగుడుతుంది. కారణం తెలుసా? ఉత్సాహవార్త చెవిని బడగానే మీలో ఒక ప్రవాహం ప్రబోధితమై విషాదాన్ని మీ చేత దులిపివేయిస్తుంది. మనసునందలి దీనత తొలగుతున్నప్పుడే దేహానికి నిర్వక్రత చేకూరుతుంది. క్రమమును త్రిప్పించండి. మనస్సును ఉత్సాహనిశ్రేణి నెక్కించాలంటె సరియైన ఆసనం అలవఱచుకుంటే, ఎక్కించగలరు.

వెన్నెముకద్వారంలో కుండలినీశక్తి అను సూక్ష్మశక్తి ఒకటి ఉందని యోగులు చెబు

తారు. వెన్నెముకకు వంపులేకుండ చేసుకుంటే ఈ శక్తికి నిరోధం ఉండదు. సాధకునికి ఆధ్యాత్మికసమున్నతి కలిగినపుడు, ఉష్ణమితి (థెర్మోమీటరు)లో పాదరసము పైకి లేచినట్లు, కుండలినీశక్తి పైకి లేస్తుంది. లేస్తున్న యీ శక్తి వివిధస్థాయుల నధిగమించినప్పుడు సాధకుని చైతన్యములో వివిధదశలు అనుభూతము లౌతాయి. యోగికి ఆసనము చక్కగా కుదిరిన తర్వాతనే వెన్నెముకగుండ కుండలినీశక్తిని పైపై మెట్లధిరోహింపజేయు సాధనలకు పూనుకోవాలి. కాబట్టి యోగవిద్యార్థికి చక్కని ఆసనం అతిముఖ్యం. నిలబడి ఉన్నప్పుడును వెల్లికిల పండుకొని యున్నప్పుడును వెన్నెముకకు వంపు ఉండకపోయినా, అశాంతి నిద్రమత్తు మొదలైన కలవరపాట్లు పరధ్యానము కలుగుతాయి. కాబట్టి కూర్చుండియే ధ్యానం చేయాలి అని విధింపబడింది.

యోగాభ్యాసానికి సరియైన ఆసనం — వెన్నెముకకు వంపు కలుగకుండు రీతిలో నిగుడుకొని కూర్చోవడం. భారతదేశంలో కాళ్ళ నొకదానిపై నొకనానిని అడ్డముగ పెట్టుకొని కూర్చుండుట వాడుక. జనులు ఆలాగు గంటలసేపు కూర్చోగలరు. వారి కెట్టి కష్టముండదు. ఐనను పాశ్చాత్యదేశాలలో కాళ్ళను వ్రేలవేసికొని కుర్చీలో కూర్చోవచ్చు. భారతీయులు కూర్చుండు రీతిలో కాస్సేపైనా కూర్చోవడం పాశ్చాత్యులరైన మీకు చాల ఇబ్బందిగా ఉంటుంది, దేహమునకు కదలిక కలుగనీయక, నెమ్మదితో శాంతముతో సహజసుఖరీతిలో ఉంచుకోవడమే ఆసనమని పతంజలి నిర్వచించాడు. అప్పు డల్ప బలమును వినియోగించి అనల్ప విజయాన్ని సాధించవచ్చు. దేహాని కెటువంటి సంకటమును కలుగకుండు రీతిలో సాధకుడు కూర్చోవాలి. ఏలాగు కూర్చుంటే ఇంచుకయినా సంకటంలేక, చాలసేపు కూర్చోగలరో ఆలాగు కూర్చోవాలి. బిగ్గైన ఆసనం పనికిరాదు. ధ్యానపీఠం చాల కఠినంగాను ఉండకూడదు, చాల మృదువుగాను ఉండకూడదు. నడుము రొమ్ము మెడ తల ఇవి సమరేఖలో ఉండాలి. ఉరమునకు ఉదరమునకు నడిమిస్నాయువు దేహానికి ప్రాపుగా ఉండాలి. కుడి అఱచేతిని పైకి త్రిప్పుకొని ఎడమ అరచేతిపై ఉంచుకోవాలి. ఎడమచేయి ఒడిపై ఉండాలి. చూపు సూటిగా, రవంత అధోముఖంగా ఉండాలి. చూపుకు శ్రమ ఉండకూడదు, తేలికయు సడలుపాటుకు ఉండాలి. చూపు ప్రకారాలను మఱికొన్నిటిని కూడ ఒక్కొక్కప్పుడు విధించడం కద్దు, కాని ప్రారంభకునికి పైని చెప్పిన ప్రకారపు చూపే శ్రేష్ఠము.

వీలైతే, తూర్పుముఖంగానే కూర్చోండి. ఎందుకంటె భూమి తూర్పువైపునకు చుట్టుతూ ఉంటుంది. ఆవైపున కభిముఖంగా కూర్చుంటే సూక్ష్మలాభం సిద్ధిస్తుంది. రైలుబండిలో కాని మఱొక బండిలో కాని, అది ఏతట్టుకుపోతుందో ఆవైపుతిరిగి కూర్చోవడం సహజం. భూమి తూర్పువైపుకు తిరుగుతుంటుంది కాబట్టి ధ్యానానికి పడమటివైపుతిరిగి కూర్చోవడం కంటె తూర్పువైపుతిరిగి కూర్చోవడం మేలు. తూర్పుముఖంగా కూర్చోలేకపోతే ఉత్తరాభిముఖంగా కూర్చోండి. ఉత్తరధ్రువం వంకకు అయస్కాంతశక్తి ప్రవహిస్తుంటుంది. (నావికుల దిక్సూచిలో ముల్లు ఎప్పుడూ ఉత్తరాన్నే సూచిస్తుంటుంది). రైలుబండి పోతున్నవంకకు అభిముఖంగా మీరు పండుకోవడానికి అనువుగా పుల్మను నిర్మించిన శయనయానంలో దిండ్లు అమర్చబడి ఉంటాయి. ఆ మార్గాన్ని అనుసరించండి. అనులోమశక్తిసర్వస్వం ఉత్తర

ధ్రువవంకకు పర్యటిస్తుంది. ఆ శక్తి సూర్ల కొలది చెండ్లరూపంలో దక్షిణంనుండి ఉత్తరానికి విసిరివేయబడుతుందనుకోండి, అవి మీ మొగాన బడకుండ మీ వెనుకవైపునుండి మీ ముందువైపుకు పడుతుండడం ఎక్కువ సౌఖ్యకరం. కాబట్టి ధ్యానించేటప్పుడుగాని నిద్రించేటప్పుడుగాని తూర్పుకైనా తిరగండి, ఉత్తరానికైనా తిరగండి.

పతంజలిసూత్రాలలో రెండవ అధ్యాయంలోని 46, 47, 48 సూత్రాలను భగవద్గీత షష్ఠాధ్యాయంలోని 11, 12, 13 శ్లోకాలతో పోల్చి చూడవచ్చు. రాజయోగాన్ని అధికరించేందుకు శ్రీ వివేకానందస్వాముల 'రాజయోగ' గ్రంథాన్ని పాఠ్యగ్రంథంగా ఉంచుకోండి అని మీకు నా సలహా.

యోగంలో మఱియొక శాఖ ఉంది. దానికి హఠయోగం అని పేరు. అందులో ఆసనాభ్యాసమును గూర్చిన పలువివరాలు పెంపొందజేయబడి ఉన్నాయి. వానికి లక్ష్యం దేహారోగ్యం, దేహంలోని కండరాలను నరాలను వశమందుంచుకోవడం. మనం వినే అనేకాద్భుతకృత్యాలను చేసిన వారు హఠయోగనిష్ఠులే. రాజయోగవిద్యార్థికి అవి అన్నీ అక్కఱలేదు, అవి మన గమనాన్ని మనస్సుమీద తగ్గించి దేహంమీద హెచ్చిస్తుంది. చిత్తైకాగ్రతను చెఱిచేది దేహస్మృతి. కాబట్టి దేహస్మృతిని తొలగించుకోవడం యోగికి లక్ష్యం. ఏ విధమైన దేహస్మృతియైనా కలవరపరుస్తున్నప్పుడు మనస్సున ఏకాగ్రత కుదుర్చుకోవడం సాధ్యం కాదు. దేహం తేలికగా హాయిగా ఉన్నప్పుడు దేహస్మృతి తక్కువగా ఉంటుంది. అప్పుడు మనశ్శక్తులు నిర్నిరోధంగా ఉంటాయి. పైగా ఆధ్యాత్మికజీవితమున మనఃపూర్వకమయిన అక్కఱగల విద్యార్థికి అద్భుతకృత్యములందు శక్తిప్రకటనలందు ఇష్టముండదు.

ప్రాణశక్తిని పూర్తిగా అదుపులో ఉంచుకోవడమే ప్రాణాయామానికి లక్ష్యం. ప్రాణమంటే మానవునిలో ప్రాణశక్తి. యమం అంటే అదుపులో ఉంచుకోవడం. ప్రాణాయామంలో రెండురూపా లున్నాయి: ఆంతరం, బాహ్యం. ఆంతరమైన ప్రాణాయామం అంటే మానవునిలో అవిష్కృతమైయున్న ప్రాణాధ్యాత్మికశక్తిని అదుపులో ఉంచుకోవడం. బాహ్యప్రాణాయామం అంటే, బాహ్యప్రకృతిని అదుపులోనికి తెచ్చుకొందుకు లోపలి ప్రాణమును అదుపులో ఉంచుకోవడం. ఆంతరప్రాణాయామంచేత ప్రకృతిసూత్రాలను అదుపులోనికి మనం తెచ్చుకోగలంతవఱకు అవి మన అదుపుకు వెలియై ఉంటాయి.

ప్రాణం అంటే పిండాండంలో ఇమిడిఉండే బ్రహ్మాండశక్తి. భౌతికమానసికాధ్యాత్మికశక్తులలో ఒక్కొక్కదానికి ప్రేరకం అదే. మీ తలంపులగుండ, మీవాక్కుగుండ ఈయన్నింటిగుండ ప్రకటితమౌతున్నది ప్రాణమే. కాని అది ఏదో ఒకచోటికి పరిమితమై ఉంటుందనుకోకండి, అది ఆదిమం, అభిన్నం, అపరిణతం. ఉన్న జగచ్ఛక్తి ఒక్కటే, అది నిండియుండు పాత్రలలో మానవదేహం గొప్పది. ఆ జగచ్ఛక్తియే ఆకర్షణశక్తి, విద్యుచ్ఛక్తిమున్నగు శక్తులుగా ఆవిష్కృతమౌతుంటుంది. మానవునిలో దేహయంత్రమార్గాలగుండ ఆ శక్తి ప్రవహిస్తుంది. ఆ శక్తిని అదుపులోనికి తెచ్చుకొన్నవానికి అసాధ్యమంటూ ఏదీ ఉండదు. జ్ఞప్తిఉంచుకోండి.మనంవినియోగించుకుంటుండే శక్తి మన శక్తికాదు. జగచ్ఛక్తిని మనలోనికి తీసుకొని దానిని వినియోగించుకుంటున్నాము. ప్రాణమును వినియోగించుకొను సామర్థ్యమే

జీవితం. ప్రాణశక్తిని వెలువరింపజాలనిస్థితియే మరణం, జడత్వం. దాని ఆవిష్కారానుగుణంగా ప్రాణం మార్పొందినట్లు కనబడుతుంది, కాని అది అనంతం, విశ్వవ్యాప్తం.

ప్రాణం అత్యంత స్పర్శగోచరంగా వెలువడు ప్రకారం శ్వాసం. ప్రాణానికి శరీరముఖ్యవృత్తితో సంబంధంఉండినా, ప్రాణం ఊపిరి కాదు. శక్తికి అయ్యే ప్రతివ్యయమూ శ్వాసయంత్రంలో నమోదు అవుతూ ఉంటుంది. కాబట్టి ప్రాణానికి శ్వాసం 'రిజిస్ట్రేషన్ ఆఫీసు' అనవచ్చు. 'కంట్రోలింగుఆఫీసు'ను అదే. ప్రాణమును క్రమపఱచి అదుపులో ఉంచుకొన్న యోగికి దేహంలో పనివడే ప్రాణశక్తి యొక్క యితరరూపాలుకూడ అదుపులోనికి వస్తాయి. ఆ రీతిలో అతడు క్రమంగా అంతర ప్రకృతిని అదుపులోనికి తెచ్చుకోగలుగుతాడు. యోగవిద్యార్థి శ్వాసమును క్రమపఱచడం అదుపులో పెట్టడం అందుకే. దానినే ప్రాణాయామం అంటారు.

సాధారణముగా మీా శ్వాసమునుగూర్చి మూడువిషయాలు గుర్తుంచుకోవాలి—గాఢత, లయ, స్వభావం. దేహారోగ్యానికి గాఢంగా ఊపిరిపీల్చుకోవడం ఆవశ్యకమని మన కందఱికి తెలుసు. అది ఊపిరితిత్తులకంతటికి వ్యాయామం కలిగించి మొత్తం దేహానికి చైతన్యం సమకూర్చుతుంది. చైతన్యహానికరములైన శక్తులు ప్రకృతిలో ఎన్నో ఉన్నాయి. వానికి లోను గానీయక, మనలను సుస్థితిలో ఉంచేది, సరియైన శ్వాసవిధానం. ఊపిరిని గాఢంగా పీల్చుకోవడం వల్ల మూడులాభాలు ఉన్నాయి. (i) శారీరకమైన లాభం – ఊపిరితిత్తులకు వ్యాయామం కలుగుతుంది, ప్రాణవాయువు అధికపరిమాణంలో లోపలికి పోతుంది. అందుచే దేహం బలపడుతుంది. పెద్ద బరువు ఎత్తవలసి వచ్చినప్పుడు సహజంగా మనుష్యుడు ఏమి చేస్తాడు? తనబలమును వినియోగించడానికిముందు ఊపిరిని గాఢంగా పీల్చుకొని బిగపట్టుతాడు. ఎంత గాఢంగా ఊపిరిపీల్చుకుంటే అంత బలం అతనికి అందుబాటవుతుంది. బలవంతుని ఊపిరాట గాఢంకానిదిగా ఎప్పుడూ ఉండదు. (ii) మానసికలాభం–మనస్సు కలవరపడుతుండేటప్పుడు నిరుత్సాహంగా ఉండేటప్పుడు గాఢంగా ఊపిరిని పీల్చుకోవడం జరగదు. గాఢంగా ఊపిరి పీల్చుకుంటే నిరుత్సాహం తొలగుతుంది, మన శ్శాంతి కలుగుతుంది. (iii) ఆధ్యాత్మికలాభం—ఊపిరితోకూడ మఱొకటి మన లోపలికి పోతుంది. మన పదజాలంలో దానికి పేరులేదు. అది ప్రాణశక్తియొక్క సూక్ష్మరూపం. దాన్ని మన శరీరంలో మనస్సులో ప్రత్యవయవంలోకి పీల్చుకుంటాం. మన మన శ్శరీరాత్మలకు ధారకమైన దివ్యశక్తి అని దానిని పేర్కొవచ్చు గాఢంగా ఊపిరిపీల్చుకోవడమును కొంతకాలం బుద్ధిపూర్వకంగా సాగిస్తే,తర్వాత అది తనంతట సాగుతుంది, గొప్పలాభాలు చేకూరుతాయి.

(సశేషము)

(సంపాదకీయము)

శ్రీమాతృదేవి ప్రభావమర్మము

మాతృశ్రీ శారదాదేవి చరిత్రను గూర్చిన పరిచయమును, భక్తితో మాతృశ్రీజయంత్యుత్సవములను జరుపుటయు ప్రపంచమున క్రమవృద్ధి గాంచినది.

మాతృదేవిసందేశమందు ఇందఱు ఆసక్తి వహించుచుండుటకు కారణ మేమి? ఆమెజీవిత కాలమున ఆమె చేయుచుండిన పనులలో లోకులకు ఆకర్షింపగలవి ఎక్కువగ లేవు. కావున ఇప్పుడు కననగుచున్న యీ సంచలనము మఱింత ఆశ్చర్యము గొలుపుచున్నది. ఆమె గడపినది ప్రశాంతజీవితము, ఏకాంత జీవితము. దక్షిణేశ్వరమున ఆమె ఉండిన తొలి దినాలలో ఆమెను కలసికొను అవకాశము అంతరంగభక్తులకు కొందఱికే ఉండెడిది. అనంతరకాలమున గూడ పరిస్థితులను బట్టి ఆమెను దర్శింపగలవారు అత్యల్ప సంఖ్యాకులుగానే ఉండిరి. అయినను పెక్కండ్ర జీవితములపై ఆమె ప్రభావము చాల హెచ్చుగ నుండినది. ఆమె నిర్యాణానంతరము ఆ ప్రభావము నానాటికి హెచ్చుచున్నది. ఇందుల కేమి కారణము అనెడి కుతూహలము సహజమే.

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము శ్రీ వివేకానందస్వాముల ప్రసంగములలో ఒకచోట కాననగును. శ్రీవివేకానందస్వామి ఇట్లనెను: మానవులకు బొత్తిగా అందుబాటు కాని సుదూరపర్వతగుహలోనికి పోయి ఒకడు అచట ఉదాత్తములైన తలంపులను తలచునేని, ఆ తలంపులు ఆ గుహగోడలను చీల్చుకొని వెలువడి తమ ప్రభావమును ప్రజలపై ప్రసరింపజేయును. ఆశయములు అమోఘశక్తి సమంచితములు. ఇది గూఢమైన విషయము కాదు, అనుభవసత్యోక్తియే. తమ్ము చేరిన వారిని తమ మౌనము చేతనే ప్రభావితులను జేసి వారిజీవితములను మార్పొందించిన యోగీంద్రు లెందఱో కలరు. మాతృదేవి తనకాలమున తాను జీవించినది. ఆ జీవితప్రభావ మిప్పుడు వికాస మొందుచున్నది. యోగులు ప్రవక్తలు ఆశయైకాగ్రతాసంపన్నములగు జీవితములను గడపుదురు. వారు ఈ ప్రపంచమును వీడి యేగినను వారిజీవితముల ప్రభావము శతాబ్దములకొలది అవిచ్ఛిన్నముగ సాగుటే కాదు నిత్యప్రవర్ధమానముగను ఉండును.

క్రైస్తునకు శిష్యులు పన్నిద్దఱు. వారిలో ఒకడు ఆయనను శత్రువులకు పట్టియిచ్చెను. శోధనల కగ్గమైనప్పుడు తక్కిన వారి విశ్వాసముకూడ ఉట్టూత లూగినది. కాని ఇప్పుడు కోట్లకొలది ప్రజలకు క్రైస్తుదేవుని జీవితము ధారకముగను బలదాయకముగను నిర్వృతిప్రదముగను ఉన్నది. ప్రవక్తలందఱి సంగతియు అంతే. శ్రీరామకృష్ణు డిట్లని యుండెను: "రాముని గొప్పతనమును గాని ఏయితరావతారపురుషునిమహిమనుగాని అతని జీవితకాలములోనే గుర్తింపగలిగినవా రెందఱుండిరి? అత్యల్పసంఖ్యాకులే". సామాన్యమానవులు అజ్ఞులు అల్పశక్తులు. యోగులయు ప్రవక్తలయు పెంపును ఎఱుగుట వారి కసాధ్యము. శ్రీరామకృష్ణునిగూర్చిన నిజమును ఇదే కదా! ఆయన జీవితకాలమున భక్తి నెరపిన వారిసంఖ్య తక్కువే, ఆయన నిర్యాణానంతరమే ఆయన జీవితమును సందేశమును విశ్వవ్యాప్తి నందగన్నది.

మాతృదేవి జీవితమునను ఇంతే. ఆమె మహిమను గుర్తించినవారిలో ప్రథముడు శ్రీరామకృష్ణుడే. ఇతరులలో కొందఱు బొత్తిగా ఎఱుగనివారు, కొందఱు సగ మెఱిగిన వారు, లేదా—ఇందఱును నిరర్గళమగు నామె మాతృప్రేమచే మోహితులైన వారే. శ్రీరామకృష్ణుని నిర్యాణమున కెనిమిదేండ్ల పిమ్మట, 1894 లో శ్రీ వివేకానందస్వామి అమెరికాలోనుండి, తన సోదరశిష్యులలో ఒకరికి ఇట్లు వ్రాసెను: మాతృదేవి జీవిత మహాద్భుత ప్రాముఖ్యము నర్థముచేసికొన్నవారు మీలో లేరు, ఒక్కరైనను లేరు. కాని క్రమక్రమముగ మీకది తెలిసివచ్చును... నావఱకు నాకు తండ్రికృపకంటె మాతృకృప లక్ష మడుగులు హెచ్చు. అమ్మకృప అమ్మదీవనలు నాకు సర్వప్రధానములు ... నన్ను క్షమింపుడు .. అమ్మవిషయములో నాకించుక పక్షపాతమే.'

మాతృదేవి జీవితమును పరిశీలింప ప్రియపడువాడు వట్టి ఆశయములకంటె, ఆమె మహిమకు సూచకములైన విషయములనే గుర్తింప గోరును. ఆమెనుగూర్చి ప్రకటితమైయున్న సారస్వతము ఏమంత విపులమైనది కాదు. కారణమేమనగా ఆమె వ్యక్తిమహిమ ప్రచ్ఛన్నమగుచునట్టిది కావున, ఆమెనుగూర్చి వ్రాయు సాహస మెవ్వరికిని సులువుగ గలుగదు. ఇప్పుడిప్పుడే ఆమెనుగూర్చిన గ్రంథములును సంస్మృతులును ముద్రితము లగుచున్నవి. ఇది చాల మంచిదే. మనకు తరువాత రానున్న వారు మనయెడ కృతజ్ఞులై యుందురు. ఆమె జీవితములోని ప్రతిచిన్న సంభవమును సప్రమాణముగ వ్రాసిపెట్టవలెను. అప్పుడు మానవ రూపము దాల్చిన దివ్యత, భువిని జీవితపరిస్థితులలో ఎట్లు ప్రవర్తించునో ఎట్లు ప్రతిక్రియ సలుపునో స్పష్టముగ తెలిసికొన వీలగును.

మాతృదేవి జీవితమునుగూర్చి ప్రకటితమై యుండు గ్రంథములను మెలకువతో చదివిన వారికి, ఆమె జీవితసంభవాల మహిమకంటె ఆమెమహిమ అత్యధికతర మనుట తప్పక మనస్సుకు వచ్చును. ఆమె ఒకానొకనిని దీవించె ననుకొనుడు. ఆమె పల్కిన ఆకతిపయాశీర్వచనములు అతని యావజ్జీవము బలదాయకములుగ నుండును, అవి అతని నెడబాయకుండును, ధారకములుగను సంతారకములుగను ఉండును. ఇది అనుభవవిషయమే గాని మాటలలో వర్ణనీయము కాదు. అట్టి మాత్రనుగ్రహమునకు భాజనులైనవా రెందఱో కలరు.

మఱొక ప్రకృష్టాంశము: ఆమెమాతృప్రేమ అపారము; దేశకాలజాతి మతాదివిభేదమును బొత్తిగాపాటింపని ప్రేమ ఆమెది. ఆమె ఒక కుగ్రామములో సనాతనాచారనిష్ఠులగు బ్రాహ్మణులకుటుంబమున జన్మించింది. అయినను ప్రపంచములో ఏదేశమువారైన కానిండు ఆమెను సమీపింతురేని ఆమె తమకు నిరుపాధికమాత యను ననుభూతి వారికి కలిగెడిది. బిడ్డలను చేరదీయు నప్పు డామె వర్ణవ్యవస్థను పాటింపదు, సంపదకలవారు లేనివా రను తారతమ్యమును గణింపదు, పావనులు పతితులు అనువానిని జూడదు. ఆమెప్రేమ ఎంతటి యుత్కటము! పండుముదుసలికైనను ఆమె సన్నిధానమున నున్నప్పుడు తాను శిశువు అను ననుభూతి కలుగును. ఒకశిష్యు డిట్లు వ్రాసియున్నాడు :– మాయింట మాఅమ్మపైని నాప్రేమ మిక్కుటమే, నాపై మాఅమ్మ ప్రేమయు మిక్కుటమే. అయినను ఆప్రేమలు, అతిక్రాంతమగు మాతృదేవి కృపాప్రవాహము నెదుట ఏపాటి? కోట్లకొలదిగనే నెత్తిన జన్మలలో ప్రతిదానిలోను నాకు తల్లి మాతృదేవి.

ఆమె నిత్యమాత, నా సత్తకు ప్రభవము ఆమెయే.

భౌతికప్రేమ ఎంత విశుద్ధమైనను ఎంత ఉదాత్తమైనను బంధకమే, ఇక మాతృదేవి ప్రేమయో, అజ్ఞానబంధముల కన్నిటికిని విమోచకము! తనబంధములు తన్ను పోవుచుండుట మాతృశ్రీ చరణాశ్రితునికి సొంత యనుభూతి. అనుభవైకగోచరమే అయినను పలువురి యనుభవములు ఒండొకదానికి సరిదాకుచున్నప్పు డది ప్రత్యక్షసత్యమే.

ఈ యనుభవము ఇట్టియనుభవము ఇప్పుడు సైతము ప్రపంచమున ప్రతిచోటను మాటిమాటికిని కననగుచుండును. గ్రంథముల ద్వారామాత్రమే ఆమె నెఱిగిన అమెరికా ప్రముఖ విదేశవాసుల జీవితములపైని గూడ అమోఘమైన మాతృదేవి ప్రభావమును గుర్తింప వచ్చును. అట్టి ప్రగాఢానుభూతి వారికేల కలుగుచున్నదో ఎట్లు కలుగుచున్నదో హేతువాదముప్రకారము వివరించుట కష్టము. అది ఆమె గడపిన విశుద్ధజీవితప్రభావమే అని మాత్రము మనము చెప్పగలము.

ఆమె కేవలము తన ఆశయాలప్రపంచములో నుండిపోయినది కాదు. సకలదీనులకును పర్యాప్తమైన ఆశ్రయము దయావిశాలమైన ఆమెడెందము. దుఃఖితులపట్ల దీనులపట్ల ఆమె కృపాప్రవణత నిరతిశయము. తన సన్నిహితులకై తన్ను చేరినవారికై ఆమె శ్రమించెడిది, పనులు చేసిపెట్టెడిది, ఇంతంతనరానంత బాధలను సహించెడిది. కష్టబహుళమైన సంసారమునను౦డువారికి ఆమె ఎంతయు నందుబాటులో ప్రాపుగ నుండెడిది. ఆమెసంస్కృతి చాలగొప్పది. అన్ని దేశాలప్రజల చిత్తములను కష్టములను సమస్యలను ఆమె అవలీలగ నర్థముచేసికొనెడిది. ఆమెమనస్సు అధునాతనమైనది. భూతమును వర్తమానమును ప్రాచీనమును నవీనమును కలుపు వంతెనగా అమ్మ పనివడినది.

భారతదేశ చరిత్రలో వేదముల కాలము నుండియు యోగులు వెలసియున్నట్లే యోగినులును వెలసియుండిరి. అన్యమతసంప్రదాయాలలోకూడ యోగిను లున్నారు. ఎన్నియో చిక్కుల నెదుర్కోవలసినవారు మహిళలు. అయినను, ఆధ్యాత్మికముగ మహిళ లెంతటి సమున్నతుల నధిరోహింపగలరో ఈ యుగము వారికి స్వకీయచరితముచే నిరూపించినది మాతృదేవి. 'తనకు అఖండతను సాధించుకొన్న మహావ్యక్తి అందఱిని మహిళలను మగువలనుగూడ సముద్ధరించు' నని నిరూపించు అమ్మజీవితము విశ్వమహిళల కందఱికిని పరమాదర్శమైనది.

శ్రీ రామకృష్ణోద్యమారంభాభివృద్ధులకు విధాత్రి శ్రీ మాతృదేవి

శ్రీ తపస్యానందస్వామి

మాతృశ్రీ శారదాదేవి ప్రశాంతైకాంత జీవితమును గడపినను, ప్రగతిశీలములగు ఆదర్శములును కార్యములును ఆమెలో రూపు దాల్చినవి. పల్లెపరిసరములలో పుట్టి పెరుగుట, ఐదవయేట పెండ్లాడుట, భర్తకు వండిపెట్టి పరిచర్య చేయుట, యోగులను గుడులను పుణ్యక్షేత్రములను దర్శించుట. దుర్బలయగు ఒక మేనకోడలిపై తీవ్రప్రేమ గలిగియుండుట అతిథులకు

ఆగంతుకులకు నిర్విరామముగా ఉపచరించుట—ఇవి క్రిందటితరము భారతీయగృహిణి జీవితములో సహజములే. కాని యోగియైన పెనిమిటిచేత లోకజననియొక్క ప్రత్యక్షరూపముగా ఆరాధింపబడుట, ఆయనగారి ఆధ్యాత్మికలక్ష్యములను ఆకళించుకొనుట, ఆ లక్ష్యాల సాధనలో ఆయనతో ఏకీభవించుటయు సహధర్మిణిగ నుండుటయునే గృహిణికి పరమధర్మములని అతిశీఘ్రముగా గుర్తించుట, దివ్యభర్తకనంతరము ఆయనపనిని చక్కగా తాను నెఱవేర్పగలిగి యుండునట్లు తన్ను తర్ఫీదు చేసికొనుట, సంఘమున వివిధములైన అంతస్తులకు చెందిన అసంఖ్యాక భక్తుల భక్త్యాదరముల చూఱగొనుట, సాధకులు ఏమెట్టులో ఉన్నారనుటను గుర్తించి ఆధ్యాత్మికములైన వారి అక్కఱలకు అనువుగా ఉపదేశించుట, తెచ్చికోలు కానిదియు ఉద్రిక్తము నగు తన మాతృప్రేమను అందఱిడెందములందు ముద్రితమొనర్చుట, అఖండములైన యోగిన్యాదర్శమును గృహిణ్యాదర్శమును మాత్రాదర్శమును తనలో పొందుపఱచుకొనుట—ఇవి ఎవరినిగాని మహోన్నతి నందించును. ఆస్థాయిలో మానవత్వము దివ్యత్వముగా పరిణమించి భాసించును.

సామాన్యములకు విశేషములకు, మానవ గుణములకు దివ్యములైన మేలుములకును మేలైన కలయిక. మాతృశ్రీశారదాదేవిలో గలదు.

శ్రీరామకృష్ణుని జీవితకార్యమును పూర్తినొందించుటలో అమ్మ నిర్వహించిన ప్రధానమైనవంతును ఇంకను యావత్ప్రపంచమును ఆకళించుకోలేదు. శ్రీరామకృష్ణుని శిష్యాగ్రగణ్యుడగు శ్రీవివేకానందస్వామియొక్క పేరును ఆయన సాధించిన ఘనకార్యములును మహోజ్జ్వలములైనందున వాని డాలుచే గురుదేవుని యితరశిష్యులును సహచరులును ఆయన జీవితకార్యమును పూర్తినొందించుటకై సాధించిన గొప్ప పనులు మఱుగువడుచున్నవి. శ్రీరామకృష్ణోద్యమమును పైపైని చదువువారు ఆ యితరుల చరితములను ఒప్పరికించుచున్నారు. ఆ యుద్యమమునకు మఱుగున నున్న యథార్థమహాశక్తి మాతృదేవియే అనుట అతిశయోక్తి కాదు.

ఆమె అవతరించినది 1853 లో. తన ఐదవయేట గురుదేవునికి వివాహితయైనది. తన జీవితయాత్ర ప్రారంభమందే ఆమెకు గురుదేవుని జీవితములో అంతర్భవించుట కలిగెనన్నమాట. తొలిదినాలలో ఆమె, ఆయనను కొన్ని పర్యాయములు కలసికొన్నది. కాని ఆయనకు వెఱ్ఱిపట్టియున్నది అను వార్త విని, తహతహపడి దక్షిణేశ్వరమున ఆయనయొద్దకు ఆమె మొదటిసారి వచ్చినప్పటినుండి ఇద్దఱి జీవితము లొక్కజీవితముగ నగుక్రమము ఆరంభమైనది. గురుదేవుడామెను హార్దప్రేమతో చేరదీసినను దక్షిణేశ్వరమున తనయొద్దకు వచ్చుటలో ఆమె యుద్దేశ్యము లేవో ఆయనకు గట్టిగా తెలియదేమో. కాబట్టి ఆమె దక్షిణేశ్వరమునకు వచ్చికుదుటబడినవెంటనే గురుదేవుడు ఆమెను ఇట్లడిగెను :—"నన్ను మాయలోనికి దిగలాగవలెనను ఆశ నీకున్నదా?" తత్క్షణమే ధీరముగా ఆమె పల్కిన యుదాత్తప్రత్యుత్తరము:—"నేనట్లెందులకు చేయవలెను? మీ ధర్మమార్గమున మీకు సహధర్మిణిగ నుండుటకే నేను వచ్చితిని." మఱొకదినమున తన్నుగూర్చిన గురుదేవుని తలంపేమో తెలిసికొనువంతు అమ్మకు సంభవించినది. ఆయనకు పాదసంవాహనము చేయుచు అమ్మ "నన్నుగూర్చిన మీ భావన ఏమి?" అను సూటిప్రశ్నను అడిగినది. నిమిషమైనను వెనుదీయక శ్రీరామ

కృష్ణుడు చెప్పిన జవాబు :-“గుడిలో ఆరాధ్యమానయగుచు వెలసియున్న లోకజననియే, ఇప్పుడు నహబత్తులో వసించుచున్నట్టి నా కన్నతల్లియే, ఇక్కడ నాకు పాదసంవాహనము చేయుచున్నది. నిజముగా మాతృతాస్వరూపిణిగా నా దృష్టికి నీవు గోచరించుచున్నావు.”

ఒకరిపట్ల ఒకరివైఖరిని వారిట్లు సుదృఢముగ తెల్పుకొనుటతో ఆ పరమపావనుల మహాద్భుత దాంపత్యజీవిత మారంభమైనది. ఉమ్మడిలక్ష్యము బ్రహ్మసాక్షాత్కారము. ఆ లక్ష్యసాధనలో వారొకరికొకరు హృదయపూర్వకముగా అమోఘసహాయులుగ పనివడిరి ఉభయులును అస్ఖలితబ్రహ్మచర్యమున పరిపూర్ణులుగ నుండిరి.

శ్రీరామకృష్ణుడు ఎన్నుకొన్న మార్గమున శారదమ్మ త్రికరణశుద్ధితో తోడ్పడెను. ఆయనయాధ్యాత్మికజీవితమునకు తోడ్పడుటమాత్రమే కాదు, ఆయన జీవితకార్యమైన ఆధ్యాత్మికధర్మవినూతనోద్ధరణమును నిర్వ్యాఘ మొనర్చుటకును ఆమె తోడ్పడెను. ఇట్టి పతివ్రతామతల్లి, ప్రపంచచరిత్రలో మఱొక్కతె లేదు.

పారమార్థికరంగమున వారికి అమరిన యీ సమభాగస్వామ్యము నిరూపితమగుటకు కాబోలు శ్రీరామకృష్ణుడు షోడశీపూజ యను మహాక్రతువును నడపెను. లోకజననికి సజీవ ప్రతీకగా మాతృపీఠమున శారదమ్మను నెలకొల్పి, మొక్కవోని పవిత్రత గల ఆ కన్యయందు లోకజననిని ఆవాహనచేసి గురుదేవుడారాధించెను. గురుదేవునిద్వారా తనపనిని నిర్వహించుకొనుచున్న మహాశక్తి సాన్నిధ్యము లోకజనని సాన్నిధ్యము ఈవిధముగా శారదమ్మలోఆవాహితమైనది. శ్రీరామకృష్ణుని జీవితకార్యమున ఆమెముఖ్యాంశభాగినియైనది. ఆ నాటినుండి ఆమె జీవితమున స్వార్థ మనునది లేదు. గురుదేవుని జీవితకార్యనిర్వహణమునకే ఆమె తన్ను పూర్తిగా సమర్పించుకొన్నది.

గురుదేవుడు జీవించియున్నంతవఱకు ఆమె ఇంచుమించు తెరమఱుగున నుండినది. ఆయనకు పరిచర్య చేయుటయు ఆధ్యాత్మిక సాధనలు చేయుటయు ఆమె ముఖ్య కార్యక్రమముగ నుండినది. తన ఆధ్యాత్మికసందేశప్రచారమును ఆమె కొనసాగింపవలసియుండు ననెడి భావిపరిజ్ఞానము గురుదేవునకు దృఢముగ నుండెను. కావున ఆయన ఆమె నందులకు తర్ఫీదుచేయుటే కాక, ఆకార్యమును కొనసాగింపుమని నియమించెను. “చుట్టు నున్న ప్రజలు చీకటిలో క్రిములు జీవించినట్లు జీవించుచున్నారు. వారిని నీవు కాపాడవలెను” అని చెప్పెను. జీవితపరార్థమున మరల నొకనాడు ఆమెతో ఆయన ఇట్లనెను: ‘నీవును ఏమైన చేయవా? అంతయు నేనే చేయవలెనా?” అందులకు అమ్మ “నేను స్త్రీని, నే నేమి చేయగల” ననెను. “కాదు, కాదు, నీవు చేయవలసినది ఎంతో ఉన్న”దని గురుదేవుడు హెచ్చరించెను. ఇట్లు సాధకులకు మంత్రోపదేశాదికము చేయు సమర్థతను గురుదేవుడామెకు ప్రసాదించెను. ఆయన తన జీవిత కాలములో తన శిష్యులలో నొకనిని మాతృదేవియొద్ద నుపదేశము స్వీకరింపుమని పంచెను.

గురుదేవుని నిర్యాణమునకు కొంతకాలము పిమ్మట మాతృదేవి ఆచార్యకృత్యము నిర్వహింప నారంభించెను. అందుకై కదా గురుదేవుడామెను జాగరూకతతో ఆయత్తపఱచియుండెను! శ్రీరామకృష్ణుని ప్రత్యక్షశిష్యులకు కూడ చిక్కులు సందేహములు కలిగినప్పుడు ఆమె దారిచూపుచు ఉత్సాహము కూర్చుచు నుండెను. శ్రీ యోగానందస్వామికి మంత్రోపదేశమును గురుదేవుడు చేయలేదు.

గురుదేవుని నిర్యాణానంతరము యోగానంద స్వామి కొకనాడు స్వప్నములో ఆయన కనిపించి మంత్రోపదేశమునకు మాతృదేవి నాశ్రయింపు'' మని ఆదేశించెను. గురుదేవుడు మాతృదేవికికూడ వరుసగా మూడు దినములు కనిపించి అతనికి మంత్రోపదేశము చేయ ఆజ్ఞాపించెనట. కావున అమ్మ యోగానందస్వామికి మంత్రోపదేశము చేసెను. గురుదేవుడు కర్తవ్యములను మాతృదేవిచే ఎట్లు నిర్వహింపించుచుండెనో సూచించు నిదర్శన మీ సంభవము.

ఇంతటి ముఖ్యనిదర్శనము శ్రీ వివేకానంద స్వామి చరిత్రలోకూడ గన నగును. పశ్చిమ ఖండమునకు పోవుటయా పోకుండుటయా అను విషయమున వివేకానందస్వామికి మొదట నిశ్చయము కుదురకుండెను. తాను నిశ్చయించుకొనుటకు ముందు గురుదేవుని సంకల్ప మేమో తెలిసికొనవలె నని ఆయన కోరెను. తన జీవితములో అతిముఖ్యమైనదియు తనకును ప్రపంచమునకును సర్వాతిశయ పర్యవసానముల సమకూర్చునదియునైన ఆ ముందడుగు వేయుటకు ముందు సందిగ్ధావస్థలో నుండినప్పుడు వివేకానందస్వామికి తోడ్పడ గల వారు మాతృదేవి వినా మ తెవ్వరును లేరు. మహాభారతయుద్ధము ఆరంభము కానున్నప్పటి అర్జునుని మనఃపరిస్థితివంటి మనఃపరిస్థితిలో స్వామిజి ఉండెను. ఆధునికవీరుడగు నితని సంకల్పమును బలపఱచుటకు శ్రీకృష్ణునివంటి వా డొకడు కావలసియుండెను. అట్టి మార్గదర్శకత్వమును హితాభిశంసనను మాతృదేవినుండి ఆయన పడసెను. 'ఇంచుకయు వెనుదీయకు, ముందున కేగుము, గురుదేవుని ఆశీస్సులును రక్షణమును నీకు కల' దని మాతృదేవి స్వామిజికి కఱపెను. గురుదేవుని సందేశప్రచారకుడుగా స్వామిజి నిర్వహింపనున్న మహద్భూమికను మాతృదేవి ఒక దివ్యదృశ్యమున సాక్షాత్కరించుకొనెను. ఆ దృశ్యమున ఆమె కన్నది ఇది — శ్రీరామకృష్ణుడు గంగలో దిగెను. ఆయన మేను ఆ పావనజలములందు కరగిపోయెను. వివేకానందస్వామి శ్రీరామకృష్ణునకు జై అని ఘోషించుచు ఆ పావనజలములను సమృద్ధిగా జనసమూహములపై జల్లుచు చనుచుండెను.

అనంతర సంవత్సరాలలో తాను నిర్వహింపవలసిన భూమిక ఆమెకు మఱింత స్పష్టము కాజొచ్చెను. గురుదేవుని సందేశము వ్యాపించుటతో, ప్రాక్ప్రతీచీదేశములనుండి ఆధ్యాత్మిక సాధకులు మంత్రోపదేశమును సాధనలో శిక్షణమును అపేక్షించువారు నానాటి కధిక సంఖ్యాకులు రా సాగిరి. వివేకానందస్వామి అచిరకాలములోనే దివంగతు డయ్యెను. ప్రథమసర్వాధ్యక్షుడైన బ్రహ్మానంద స్వామియో మంత్రోపదేశము చేయునప్పుడు గుణదోషపరిశీలనము చాల కచ్చితముగా చేసెడివాడు. శిష్యుల బాధ్యతను గురువు వహింపవలెననియు దురాచారులకు ఆధ్యాత్మిక శీలహీనులకు మంత్రోపదేశము చేసినచో వారి పాపములు గురువును బాధించు ననియు విశ్వాసము అనాదికాలముగ నున్నది. శ్రీరామకృష్ణుని సన్న్యాసశిష్యులు మంత్రోపదేశము చేయునప్పుడు అతిమాత్రముగా ఆలోచించి వెనుదీయుట కిదే కారణము. కాని గురుదేవుడు అవ్యాజకృపాసాగరుడు కదా. అర్హానర్హతలను పాటింపక అందఱిమీదికి ఆ గురుదేవు నవ్యాజకృప మాతృదేవిగుండ ప్రవహించినది. తన్ను ఆశ్రయించినవారి నందఱిని అమ్మ స్వీకరించెడిది. ఇందుల కపవాదము మృగ్యము. అమ్మయాశీస్సు నెవరైనను ఆతురముతో అభిలషించిన చాలు, వారి కామె మంత్రోపదేశము తప్పక చేయును. అమ్మ కాబట్టి,

వారిని చేరదీసినప్పుడు వారి పాపాలవలన తన కేమి సంభవించినను ఆమె వెనుదీయదు. శ్రీరామకృష్ణునంతరంగ శిష్యులలో ఒక్కరగు శ్రీ ప్రేమానందస్వామి సాటిలేని అమ్మయనుగ్రహము కొనియాడుచు నొకసారి ఇట్లనెను: ‘‘మేము కొనజాలని విషమును మాతృదేవి యొద్దకు పంపుచున్నాము. ఆమె ప్రతివారికి శరణ మొసగి వారి పాపాలను గ్రహించి జీర్ణించుకొనుచున్నది.’’

ఇట్లు నిర్విరామముగ మాతృదేవి సాగించిన ఆచార్యకముచే లెక్కకు మిక్కిలియైన భక్తులకు వినూత్నప్రబోధము కలిగి వారు శ్రీరామకృష్ణోద్యమమున అన్వయించిరి.

కాని ఇంతే కాదు. రామకృష్ణోద్యమమును సర్వదేశములకును వ్యాపింపజేసిన సన్న్యాసిసంస్థను ఆమె పెంపొందించినవిధము ఇంకను అతిముఖ్యమైనది. గురుదేవుని సందేశమును వ్యాపింపజేయుటకు ఆయన ప్రత్యక్షశిష్యులందఱు ఒకసంస్థగ రూపొందుట ఆవశ్యకమనుటను మొదట గుర్తించినదిమాతృదేవియే. ఆమెకు ఈ కాలపు చదువులు లేవు, నిర్మాణప్రణాళికల నామె యెఱుగదు. కాని ఆమె మాతృహృదయమును గురుదేవుని జీవితలక్ష్యమునుగూర్చి ఆమెకుండిన పరిజ్ఞానమును ఇవే ఆమెకు దారి చూపినవి. వివేకానందస్వామిగనైన నరేంద్రుడు గురుదేవుని యువశిష్యుల సందఱిని సమావేశపఱచి ప్రోత్సహించి సన్న్యాసులనుగ చేసెను. కాని యేకలక్ష్యసాధనకై పాటుపడుసంస్థకు తాము చెందిన వారమను భావము వారి కుదయింపలేదు. ఏకాంతప్రదేశములం దుండి తపస్సాధనలు సలుపుటో, యత్రసాయంగృహులుగా పుణ్యక్షేత్రములందు పర్యటించుటో వారి కభిమతముగ నుండెను. ఈ లక్ష్యము అపర్యాప్తమని మొదట గుర్తించినది మాతృదేవి. ‘‘నీ సందేశమును వ్యాపింపజేయు సన్న్యాసిసంస్థగా నీ శిష్యులను రూపొందింపు’ మని ఆమె గురుదేవుని ప్రార్థించినది.

ఒక శిష్యునితోడి సంభాషణలో ఈ విషయము నామెయే ఇట్లు వాక్రుచ్చినది—‘‘నా బిడ్డలకై నేను ఎంతగా విలపించితిని, గురుదేవుని ప్రార్థించితిని. గురుదేవు ననుగ్రహముచేతనే ఎల్లెడల మఠములును కేంద్రములును ఏర్పడుచున్నవి. గురుదేవుని నిర్యాణానంతరము ఆయన శిష్యులు సన్న్యసించిరి, తాత్కాలికముగ నొకయునికిపట్టు నాశ్రయించి కొన్నాళ్లు కలిసి యుండిరి. తర్వాత ఒక్కొక్కరుగ చీలిపోయి ఇక్కడి కక్కడికి తిరుగాడుచుండిరి. వారి [illegible] నాకు విషాదకరముగ నుండి నేను గురుదేవు నిట్లు ప్రార్థించితిని. ‘‘దేవా, నీవు మానవరూపమున అవతరించితివి, కొందఱు శిష్యులతో భూలోకజీవితమును గడపితివి. నీ నిర్యాణముతో సమస్తము తుదముట్టెనా? అట్లగుచో నీ వవతరించినదియు అన్ని బాధలు పడినదియు ఎందులకు? బృందావనములోను వారణాశిలోను ఎందఱో సాధువులు చెట్ల నీడలలో వసించుచు భిక్షాన్న మాధారముగ జీవించుచుండుటను నేను కాంచితిని. అటువంటి సన్న్యాసులసంఖ్యకు లోటు లేదు. నీకై తమ సర్వస్వమును త్యజించిన నాబిడ్డలు భిక్షాన్నమునకై అల్లాడుచుండుటను నేను చూచి భరింపజాలను. దేవా, నిన్ను నేను ప్రార్థించున దింతమాత్రమే. నీకై సర్వస్వత్యాగము చేయువారికి అన్నమునకు ముతకబట్టకు లోటు లేకుండవలెను. నాబిడ్డలందఱు కలిసియుండవలెననియు, నిన్ను నీ యుపదేశములను అవలంబించి యుండవలెననియు, సంసారదుఃఖవిదీర్ణులు వారి నాశ్రయించి వారిగుండ నీ

బోధనలను విని మనశ్శాంతి నొందవలెననియు నా కోరిక. నీవు మానవరూపమున అవతరించిన దందులకే కదా!''

మాతృదేవివంటివారి హృదయపూర్వక ప్రార్థనకు అమోఘశక్తి యుండును. శ్రీరామకృష్ణోద్యమమును దాని కాధారమైన సన్న్యాసి సంస్థయు పవిత్రామోఘమగు మాతృదేవి సంకల్పమునుండి ఉద్భవించినవే. శ్రీరామకృష్ణు నాధ్యాత్మికబృహద్భవనమునకు ఆమెయే పునాది, శ్రీరామకృష్ణోద్యమమునకు ఆమెయే కన్నతల్లి.

వార్తలు - విశేషాలు

సెయింటు లూయిలో వేదాంతసొసైటి కార్యనివేదిక

అధ్యక్షులు : శ్రీ సత్ప్రకాశానందస్వామి

వారపూజలు—భానువారములందుదయమునను మంగళవారములందు సాయంవేళల లోను శ్రీ సత్ప్రకాశానందస్వాములు గుడి మండపంలో పూజాకార్యక్రమం నడిపేవారు. భానువారాలలో స్వామి వివిధతాత్త్వికాధ్యాత్మికవిషయాలను గూర్చి ప్రసంగించే వారు, మంగళవారములలో ధ్యానగోష్ఠి భగవద్గీతను వివరించి చెప్పేవారు విశేష దినాలలో ఉపన్యాసాలకు కాలక్షేపాలకు తోడు భజనసంకీర్తనలున్నూ జరిగేవి. సమావేశాలకు అందఱూ రావచ్చు. సొసైటిసభ్యులూ మిత్రులునే కాక, వివిధచర్చిలనుండి విశ్వకళాపరిషత్తులు కళాశాలలు స్కూళ్లు మున్నగు విద్యాకేంద్రములనుండి అనేకులు వచ్చేవారు. పూజానంతరం స్వామి విద్యార్థులకు బేటి ప్రసాదించి వారిప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పే వారు. ఇతరనగరాలనుండి సైతం మిత్రులు భక్తులు రావడం కద్దు.

స్వాములవారి భానువారమంగళవారప్రసంగాలు టేప్రికార్డు చేయబడ్డాయి. టేప్రికార్డు చేయుబడ్డ ప్రసంగాలను సభ్యులున్నూ మిత్రులున్నూ ప్రతిభానువారం ఉదయవేళలోను ప్రతి మంగళవారం సందెవేళలోను వినేవారు. కన్సాసునగరవేదాంతసొసైటివారు కూడ తమ 'వార' 'పక్ష' సమావేశాలలో టేప్రికార్డు చేయబడ్డస్వాముల ప్రసంగాలను ఆలకించేవారు.

నెల కొక్కసారి, మొదటిగురువారంనాడు, స్వామి 'శ్రీరామకృష్ణకథామృతము'ను చదివి వివరిస్తూ గురుదేవుని ప్రత్యక్షశిష్యులతోడి తమ పరిచయవిశేషాలను గూడ చెప్పేవారు, శ్రోతలడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలను చెప్పేవారు.

ప్రతిదినం గుడిలో పూజాకలాపమే కాక పగలు 11 గంటలనుండి 1 గంటలవఱకు ధ్యానగోష్ఠి జరిగెడిది.

వార్షికోత్సవాలు

శ్రీకృష్ణ - బుద్ధ - శంకర - శ్రీరామకృష్ణ- మాతృశ్రీ - వివేకానంద - బ్రహ్మానంద - ప్రేమానంద - శివానందస్వాముల జయంతులు విశేష పూజాకార్యక్రమముతో నిర్వహింప

బడ్డాయి. శుభశుక్రవారం (గుడ్ ఫ్రైడే) దుర్గా పూజ - క్రిస్ట్మసీవు మున్నగు ఉత్సవాలును పాటింపబడ్డాయి. శ్రీరామకృష్ణజయంతి సందర్భంలో మాత్రం భానువారసమావేశానంతరం హిందుపద్ధతిలో విందు చేయబడింది. తక్కిన విశేషదినాలలో వచ్చిన భక్తులకందఱికి మధుర భక్ష్యాలు పంచిపెట్టబడ్డాయి.

కన్సాసు షికాగో నగరాలకు శ్రీసత్ప్రకాశానందస్వాముల ప్రయాణాలు

కన్సాసునగర వేదాంత సొసైటికి ధనపర్యవేక్షకసభ్యుడుగా ఉండిన విల్లియము బెర్గఫెల్టు మేనెల 3-వ తేది సోమవారంనాడు మరణించాడు. 5-వ తేదినాడు ఆయనకు స్మారకంగా పూజావిధానం నిర్వర్తించడానికై శ్రీసత్ప్రకాశానందస్వామి కన్సాసునగరం వెళ్ళియుండి సాయంకాలానికి సెయింటు లూయీకి మరలినారు.

మేనెల 14-వ తేది శుక్రవారంనాడు స్వామి షికాగోనగరంలో విండర్మియరు అనుచోట శ్రీరామకృష్ణ వార్షికోత్సవ సమారాధనకై వెళ్లారు. సాన్ఫ్రాన్సిస్కోనుండి ప్రబుద్ధానంద స్వాములుకూడ అక్కడికి విచ్చేశారు. అక్కడి సమావేశంలో స్వాము లిద్దఱూ ఉపన్యసించారు. ఇతరులు కొందఱు కూడా ఉపన్యసించారు. మఱుదినం శ్రీ భాష్యానందస్వాములు ఈ స్వాముల నిద్దఱిని మిచిగనులోని వివేకానంద వేదాంతైకాంతమందిరానికి పిలుచుకు పోయ్యారు. అక్కడ మఠభవనం నిర్మించవలసినచోట నేలత్రవ్వకం మనస్వామి జరిపారు, ఆ రాత్రికే సెయింటులూయికి మరలి వచ్చారు.

అతిథి స్వాములు

మేనెల 16-వ తేది శనివారం మధ్యాహ్నానంతరం షికాగోనుండి శ్రీ ప్రబుద్ధానంద స్వాములు సెయింటులూయీకి విచ్చేశారు. మే 18-వ తేది మంగళవారం సాయంకాలం చావడిలో వారు ఉపన్యసించారు. ఉపన్యాస విషయం: ''నిరంతర భగవత్స్మృతి''. మన స్వామి ఆ స్వామిని సదస్యులకు పరిచయపఱిచారు. సదస్యుల సంఖ్య దాదాపు శతం. మఱునాటి ప్రొద్దుననే శ్రీ ప్రబుద్ధానందస్వాములు సాన్ఫ్రాన్సిస్కోకు బయలుదేఱి పోయ్యారు. ఇక్కడ ఉన్న మూడురోజులు స్వామికి ఈ ఊళ్లో ఉన్న విశేషాలను చూపడమైనది.

ఆగస్టునెల 17-వ తేది మంగళవారం నాడు శ్రీమద్రంగనాథస్వాములున్నూ శ్రీ భాష్యానందస్వాములున్నూ సెయింటులూయీకి విచ్చేశారు. సాయంకాలం స్వాము లిద్దఱూ ఉపన్యసించారు. 'మెట్లు' అనే విషయాన్ని గూర్చి శ్రీ భాష్యానందస్వాములున్నూ 'విజ్ఞానశాస్త్రయుగంలో ఆస్తికధర్మం' అను విషయాన్ని గూర్చి శ్రీరంగనాథానంద స్వాములున్నూ ప్రసంగించారు. ఇద్దఱు స్వాములనుమనస్వామి సదస్యులకు పరిచయ పఱిచారు.

కన్సాసునగర వేదాంత సొసైటిని దర్శించిన తర్వాత శ్రీరంగనాథానందస్వాములు డిసెంబరు 18-వ తేది శనివారం ఉదయం సెయింటు లూయీకి దయచేశారు. మఱుదినం ప్రొద్దున సమావేశానికి ఏర్పాట్లైనవి. మనస్వామి అతిథి స్వామిని సదస్యులకు పఱిచయపరిచారు. అతిథి స్వామి 'ఆధునికయుగం—యువజనులు' అనే విషయాన్ని గూర్చి ఉపన్యసించారు. నాటి మధ్యాహ్నానంతరం శ్రీరంగనాథానంద స్వామికై ఒక సన్మానసభ సమావిష్టమైంది.

అక్కడ భక్తులతో మిత్రులతో పత్రికావిలేఖరులతో శ్రీరంగనాథానంద స్వాములు సుదీర్ఘ సంభాషణములు చేశారు. సెయింటులూయీకి ఇది శ్రీరంగనాథానందస్వాములు నాలుగో సారి రావడం.

అదనపు సమావేశాలు

వివిధ స్కూళ్ళ వారికై చర్చిల వారికై ప్రత్యేకసమావేశాలు ఏర్పాటై జరిగాయి. వాటిలో మూటిని ఈ క్రింద తెలుపుతున్నాం:-

నవంబరు నెల 24-వ తేది బుధవారం నాడు ఇల్లినాయిసు రాష్ట్రంలోని బెల్లవిల్లె అనుచోట నాటర్డాం అకాడెమీకి చెందిన ఎనభై మంది బాలికలు వారి ఉపాధ్యాయినులతో సహా సెయింటులూయికి వచ్చారు. టేప్రికార్డు చేయబడ్డ ప్రసంగాలు వినడంకంటె స్వాములవారితో సమక్షసంభాషణ నెరపాలని వారు కోరారు. వారు తమ ప్రశ్నలను వ్రాసి సమర్పించారు. స్వాములవారు అన్నిటికి సమాధానాలు అనుగ్రహించారు. సమావేశం పగలు 12-30 గంటలనుండి 2 గంటలవరకు సాగింది.

డిసెంబరు నెల 8-వ తేది బుధవారం నాడు వెబ్‌స్టరుగ్రూవ్సు సీనియరు హైస్కూలు విద్యార్థులు 120 మంది వారి ఉపాధ్యాయులతో కూడి వచ్చారు. టేప్రికార్డు చేయబడ్డ స్వాముల ఉపన్యాసాన్ని విన్నారు, వారు వ్రాసియిచ్చిన ప్రశ్నల కన్నిటికిని స్వాములవారు సమాధానాలు సెలవిచ్చారు.

డిసెంబరు నెల 15-వ తేది బుధవారంనాడు సెయింటులూయి యూనివర్సిటి హైస్కూలు వారు స్వాములవారిని ఆహ్వానించారు. వారి సభామందిరంలో రెండువందలమంది విద్యార్థులు సమావిష్టులై ఉండినారు. వారు వ్రాసి యిచ్చిన ప్రశ్నల కన్నిటికిని, స్వాములవారు సమాధానాలు వ్రాశిచ్చారు.

ఏకాంత సంభాషణలు: ఇతర కార్యక్రమములు

ఆగంతుకులకు ఆధ్యాత్మికోపదేశాభ్యర్థులకు వేలుచిక్కులను విజ్ఞాపించుకో వచ్చిన వారికి దాదాపు మూడువందల యేకాంత సమావేశాలు స్వాములవారు దయచేశారు.

సంయుక్తరాష్ట్రాలలో పెక్కుభాగాలనుండి ఇండియానుండి ఇతర దేశాలనుండి వచ్చిన అతిథుల సేవార్థులసంఖ్య దాదాపు రెండువందలు. వారు అక్కడి పూజాక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. స్వాములవారిని ఏకాంతంలో సంధించారు. వారికి విందులు చేయబడ్డాయి. చాలమందికి అల్పాహారవిందులు సమకూర్పబడ్డాయి.

రుసుము చెల్లించినవారికి గ్రంథములు ఎరవిచ్చే గ్రంథాలయం ఒకటి ఉంది. సభ్యులచే మిత్రులచే అది చక్కగా వినియుక్తమైంది.

వేదాంతాన్ని గూర్చిన సచిత్రపత్రాలు చిన్న చిన్న పుస్తకాలు ఉచితంగా పంచిపెట్టబడ్డాయి. కోరినవారికి పోస్టుద్వారా కూడ అందజేయబడ్డాయి. వెరా మెకచ్చ్యన్ సెక్రెటరి.

గ్రంథపరిచయం

నిర్వచనాంధ్రశ్రీమహాభారతము

రచయిత: విద్వాన్ బులుసు వేంకటేశ్వరులు ఎం. ఏ. ప్రకాశకులు: బి. వి. అండ్ సన్స్, రామారావుపేట, కాకినాడ, మూడు సంపుటములు. ఒక్కటిగా బైండు చేయబడియున్న మొదటి రెండు సంపుటముల వెల రూ. 25, మూడవ సంపుటము వెల తెలియదు.

మహాభారతపు గొప్పతనాన్ని చెప్పబూనుకుంటే ఆవర్ణనం తా నొకమహాభారతమంతటిది ఔతుంది. మహాభారతాన్ని మొదట కవిత్రయంవారు తెలిగించారు. న్యాయస్థానాలలో 'సుప్రీంకోర్టు' స్థానం ఎటువంటిదో బహుళాంధ్రోక్తిమయప్రపంచంలో కవిత్రయస్థానం అటువంటిది. కవిత్రయభారతము ననుసరించి తర్వాత పదభారత మవతరించింది. ఈ శతాబ్దిలో అవతరించింది శ్రీకృష్ణభారతం. పై పేర్కొన్న భారతానువాదాలు సువిస్తృతములు. నవ్యులు సంక్షేపరసికులు. బృహద్గ్రంథాలు చదవడానికి వారికి బద్ధకం. ఈ అభిరుచి కనుగుణంగా ఆర్ష కవిశిరోమణి విద్వాన్ బులుసు వేంకటేశ్వరులు ఎమ్. ఏ. (ట్రిబిల్) కాకినాడ శ్రీపీఠికాపురరాజ ప్రభుత్వకళాశాలలో ఆంగ్లభాషోపన్యాసకులు భారతాన్ని సంక్షేపించి పదకొండువేలకంటె ఇంచుకే తక్కువైన పద్యాలలో సంతరించి సమర్పించారు. "సులభము సుందరంబయిన చొప్పున సంగ్రహభంగి నెల్లరున్ దెలిసి పఠించునట్లుగను దేటతెనుంగున వ్రాయం బూనితిన్" అనెడి స్వప్రతిజ్ఞను వీ రిందు చక్కగా పాటించారు.

బహుగ్రంథరచయితలు బృహద్గ్రంథరచయితలు అయిన వీరి పద్యరచనాభ్యాసం అతి విస్తారం. ఐతే అంతటి అభ్యాసానికి నేరిమి ఓరిమి ఆవశ్యకాలు. వీరికి నేరిమికి కొదువ ఎప్పుడూ లేదు, ఓరిమికిమాత్రం అక్కడక్కడ రవంత హ్రాసం కనిపిస్తుంటుంది. పద్యం కుదిరిన రీతి అర్థానికి అత్యనర్థకరంగా ఉండినా సరిపెట్టే ఓరిమి వహించక అట్లే వదలిపెట్టుతుంటారు. 'ఏకోదర' 'సోదర' 'తోబుట్టు' శబ్దములు అన్నలకు తమ్ములకు ఉమ్మడివాచకాలుగా చెల్లుతాయి. 'అగ్ర' 'జానుజ' శబ్దములు అట్లు కావు. అగ్రజశబ్దం అన్నకే కాని తమ్మునికి వాచకం కాదు; అనుజశబ్దం తమ్మునికే కాని అన్నకు వాచకం కాదు. కీచకుడు తమ్ముడు, విరాటునిభార్య, కీచకునికి అక్క. ఆమెతో కీచకుడు చెప్పే వాక్యం బులుసువిరాటపర్వం పుట 243, (పద్యసంఖ్య 2534) "పాసెద ప్రాణము లొండుమాట లో యనుజ సహింపలేను". 'ను' ప్రాసనిర్బంధకారణంగా 'అక్క'ను కీచకునిచే 'అనుజ' అనిపించారు. మఱొక్క ఉదాహరణం. వాసుకికి జరత్కారువు చెల్లెలు. అతనిని జరత్కారువునగ్రజుడు అనవలెను. కాని బులుసుగారు 'ను'ప్రాస నిర్బంధంచేత 'జరత్కారువునుజుడు వాసుకి' (స్వర్గారోహణపర్వం 133వ పద్యం) అన్నారు. గ్రంథాంతరోదాహరణం — వేణీసంహారంలో కర్ణుని గూర్చి గాంధారీధృతరాష్ట్రులతో దుర్యోధనుడు పలికే వాక్యం "పుత్రస్తవామ్బ, తవ తాత నయైకశిష్యః". దీని కర్థం "అమ్మా, నీ పుత్రుడు, నాయనా నయంలో (=నీతిలో) నీ ముఖ్యశిష్యుడు". ఈ గీటుకు వడ్డాది సుబ్బరాయడుగారి అనువాదం "తల్లి, నీ కుమారుండు, దండ్రి. నీ నయశిష్యు". బులుసు తెలిగింపు: "మాత భవత్సుతుండు, ఓయి తండ్రి నీ గదకును గూర్మిశిష్యుండు". ఇది "ద"ప్రాసపరవశతచేత కుదిరిన వక్కణం. నాసహాధ్యాయి శ్రీ మొసలి

కంటి శ్రీనివాసశరచ్చంద్రకుమారుడు, పరీక్షకు పాఠ్యంగా ఉండిన యీ నాటకం చదువుతూ "నీగదకునుగూర్మిశిష్యు" డంటే అర్థ మేమని బులుసుగారికే ఉత్తరం వ్రాశారు. "ధృతరాష్ట్రుడు కర్ణునికి గదాయుద్ధం నేర్పాడు" అని బులుసుగారు సమాధానం వ్రాశారు ఇది కుంటి సమాధానం అని గుర్తించిన మా శరత్తు "ధృతరాష్ట్రుడు పదివేలమదుపుటేనుగులబలం కలవాడైనా, అంధుడవడంచేత ఆయుధవ్యవహారం భారతంలో అతనికి చెప్పబడలేదు. పైగా అతడు ప్రభువు. గదాయుద్ధం నేర్చుకుందుకు తనకుమారుడైన దుర్యోధనుని బలరామయ్యా ఇన్‌స్టిట్యూట్టులో చేర్చి. తనకారు డ్రైవరు కుమారుడైన కర్ణునికి గదాయుద్ధం తాను నేర్పాడా? ఒకవేళ నేర్పినా, కర్ణుడు ధృతరాష్ట్రుడికి శిష్యుడౌతాడే కాని గదకు శిష్యుడౌతాడా" — అని తత్త్వనిరూపకమైన ప్రత్యుత్తరం వ్రాసి ఊరకున్నాడు. పీఠికలో గ్రంథకర్తగారు 6 వ పుట 9 వ పంక్తిలో 'ఛందోక్లేశ' మను మాటను ప్రయోగించారు. 'ఛందఃక్లేశ' మనుట సాధురూపము. కఖపఫల ముందు విసర్గం లుప్తం కాజాలదు.

విరామచిహ్నముల వినియోగాన్ని గురించి ఒక్కమాట — వాక్యపూర్తిని తెలిపే గుర్తు చుక్క (ఫుల్‌స్టాప్) వాక్యం ముగిసింతర్వాత పెట్టవలసింది. ఆ వాక్యం ప్రశ్నార్థకమైతే, చుక్కస్థానంలో ప్రశ్నార్థకచిహ్నం ఉంచాలి. మధ్యలో ప్రశ్నార్థకచిహ్నం ఉంచరు. ఈ విరామచిహ్నల వినియోగం ఆంగ్లవిద్వదుపజ్ఞం. అనధిగతాంగ్లసంప్రదాయులు (అ) "రాముఁ డెవరి? కుమారుడు." అని వ్రాస్తారు. అధిగత తత్సంప్రదాయులు (ఆ) "రాముఁ డెవరికుమారుఁడు?" అని వ్రాస్తారు. ఆంగ్లభాషోపన్యాసకుల ద్రోణపర్వంలో (పుటలు 114-6; పద్యములు 329-345). షోడరాజచరిత్ర ప్రతిపాదకపద్యములలో పైని (అ) అని గుర్తిడబడినవాక్యము ననుసరించి ప్రశ్నార్థకచిహ్నమిడబడి ఉన్నది. ఈలాంటి 'బాహ్యాలు' పోతే, ఆంతరమైన విషయం విశ్వోపజీవ్యం. ఈనిర్వచనాంధ్ర శ్రీమహాభారతాన్ని అందఱూ చదివి పరమనిర్వృతి నందవలె నని మా ఆశంస.

అద్భుతరామాయణము

కర్త: కవిహంస వేదుల వేంకటశాస్త్రి గారు, ప్రకాశకులు: సాధన గ్రంథమండలి, తెనాలి. పుటలు 298. వెల రూ. 5-00.

శ్రీమద్వాల్మీకికృతముగా ప్రశస్తమైన అద్భుతరామాయణానికి గద్యపద్యాత్మకమైన ఆంధ్రానువాదం ఇది. చతుర్వింశతిసహస్రశ్లోకపరిమితమై భూలోకమున ప్రచారములోనున్న రామాయణములో లేనివియు శతకోటివిస్తృతమై బ్రహ్మలోకమున ప్రచారములో నున్న రామాయణములో నున్నవియు నగు పెక్కు కథాంశము లాశ్చర్యకరము లిందు పొందుపడి దీని 'యద్భుత' విశేషణమును సార్థకం చేస్తున్నాయి. సహస్రకంఠరావణుని సంహరించిన సీతాదేవీమహిమయు ఆమె స్తోత్రాలును ఈ రామాయణంలోని ప్రకృష్టాంశములు. శ్రీ వేదుల వేంకటశాస్త్రిగారి అనువాదవిధానం శ్లాఘ్యంగా ఉన్నది. రామపారమ్యతానికి మహోజ్జ్వలాలంకారమైన యీ రామాయణానికి స్వాగతం.

ప్రభాకర్.

14-1-'74 సోమవారము శ్రీ వివేకానందస్వామి జన్మదినోత్సవము.
భజరంగోత్సవము ఆదివారము 20-1-74.

1978 శ్రీ రామకృష్ణ

శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము

అనువాదకులు :

పరిశోధితమగు 1121 మహోపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధ గురువులు, లౌకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి; సాధకులు; వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమత సామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము: భక్తి: కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు: నీతికథలు మున్నగు అంశము లిందు తేటతెల్లముగ పసిబిడ్డల కయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

....ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూత్రాలూ, రహస్యాలూ, కీలకాలూ చక్కగా అరటి పండొలచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి....

—ఆంధ్రపత్రిక

540 పుటలు ప్రజ్వలమగు పంచమ ముద్రణము : వెల : అట్టబైండు : రూ. 4-50
క్యాలికో : రూ. 5-50

శ్రీ రామకృష్ణోపనిషత్తు

తమిళ రచయితలు :

శ్రీ చక్రవర్తి రాజగోపాలాచార్యులుగారు

ఆంధ్రానువాదకులు :

గౌ॥ న్యాయమూర్తి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణరావుగారు

శ్రీరామకృష్ణదేవుని దివ్యోపదేశవాక్యము లాధారముగాగొని, వానిని విరివిపఱచి, మనోహరకథారూపముగను, సంభాషణరూపముగను అమర్చి, శ్రీచక్రవర్తి రాజగోపాలాచారి గారు తమిళభాషలో రచించిన జనాకర్షకగ్రంథము. దాని యనువాదాలు ఇంగ్లీషు, మరాఠీ, బెంగాలీ, గుజరాతి, హిందీభాషలలో నిప్పటికే అపారవ్యాప్తినొందినవి. ఆ గ్రంథమున కిది చక్కని ఆంధ్రీకరణము.

128 పుటలు వెల : రూ. 1-25

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శ్రీ వివేకానంద లేఖావళి

(రెండు భాగములు)

అనువాదకులు : శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

భారతదేశమున ఇంటింటను ఉండవలసిన పుస్తకములలో నిది యొకటి; బాలికాబాలకులెల్లరును పదేపదే చదువవలసిన పుస్తకములలో నిది యొకటి.

ఈ లేఖలయందు దైవభక్తి, మానవభక్తి, కార్యాసక్తి— ఇవి నిరంతరసంయోగముదాల్చి జీవితాంధకారమును దొలగింపజేయు జ్యోతిగ నుండుట స్పష్టము.

-కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి.

మొదటి భాగము వెల : రూ. 2-25; రెండవ భాగము వెల : రూ. 1-75

హిందూమతము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమతస్వరూపమును పాశ్చాత్యఖండవాసులకు బోధించి, దానికి లోకసన్మానమును, వ్యాప్తిని కలిగించిన దివ్యవాక్కు లిందు సులభసుందరమగుభాషలో వివరింపబడియున్నవి.

(168+18) పుటలు వెల : రూ. 1-50

శ్రీ నాగమహాశయుని జీవితచరిత్ర

అనువాదకులు : శ్రీ గోటేటి సత్యనారాయణమూర్తిగారు

ఇది ఆదర్శగృహస్థుడు ఆదర్శభక్తుడు నగు మహాత్ముని చరిత్ర. ఈ మహనీయుని దివ్యజీవితమున వివరింపబడియున్న అమానుషచర్యలు భక్తినభివృద్ధిచేసి భక్తలోకమును పారమార్థికపథమున నుచ్చస్థాయి నందింపగలవు.

తృతీయ ముద్రణము : 132 పుటలు వెల : రూ. 1-25

శ్రీ శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శ మాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన వేదాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెటుల అనుష్ఠాన యోగ్యమో కండ్లకుగట్టినటుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి యుపన్యాసములందు స్పష్టీకరించి యున్నారు.

(129+6 పుటలు) తృతీయ ముద్రణము వెల : రూ. 1-25

"భారత యువ జనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

భక్తియోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(121+4 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 1-50

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము—రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు) ఆఱవ కూర్పు వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ సేలమూరి భక్త

శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న

శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు)